

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudkyní Mgr. Petrou Novákovou ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně] zastoupená advokátem JUDr. Ladislavem Jiráskem
sídlem Klíčová 199/2, 353 01 Mariánské Lázně

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného] zastoupený advokátem JUDr. Vojtěchem
Veverkou
sídlem Hajnova 40, 272 01 Kladno

o vypořádání společného jmění manželů

takto:

- I. Z věcí, které měli žalobkyně a žalovaný ve společném jmění manželů, nabývá žalobkyně do výlučného vlastnictví tyto věci:
- II. houpačí křeslo IKEA v obvyklé ceně 1500 Kč,
- III. Wii herní konzole včetně příslušenství v obvyklé ceně 2000 Kč,
- IV. podnožník IKEA v obvyklé ceně 500 Kč,
- V. malý stolek IKEA Hemness v obvyklé ceně 700 Kč,
- VI. skříňka Billy bříza 80cm s dveřmi IKEA v obvyklé ceně 800 Kč,
- VII. skříňka Billy bříza výška 80 cm s policemi v obvyklé ceně 600 Kč,
- VIII. knihovna Billy bříza se skleněnými dveřmi v obvyklé ceně 0 Kč,
- IX. mixér tyčový Bosch v obvyklé ceně 1500 Kč,
- X. smoothie mixér v obvyklé ceně 500 Kč,

- XI. univerzální robotický mixér Bosch v obvyklé ceně 5 000 Kč,
- XII. mikrovlnná trouba Whirpool v obvyklé ceně 3 000 Kč,
- XIII. toustovač v obvyklé ceně 200 Kč,
- XIV. pánev iCook 32 cm+poklice v obvyklé ceně 1 000 Kč,
- XV. nože iCook+nůžky v obvyklé ceně 4500 Kč,
- XVI. dřevěný držák na nože iCook v obvyklé ceně 500 Kč,
- XVII. lustr skleněný IKEA v obvyklé ceně 500 Kč,
- XVIII. digitální váha na potraviny v obvyklé ceně 300 Kč,
- XIX. příborník HEMNES IKEA v obvyklé ceně 3 000 Kč,
- XX. židle 4 ks (dřevo chrom) v obvyklé ceně 2 000 Kč,
- XXI. lednička s mrazákem Whirpool v obvyklé ceně 7 000 Kč,
- XXII. šatní skříň 100x236 cm včetně vybavení IKEA v obvyklé ceně 2 000 Kč,
- XXIII. stropní sušák v obvyklé ceně 250 Kč,
- XXIV. rozkládací stůl IKEA v obvyklé ceně 500 Kč,
- XXV. šatní skříň 100cm včetně dveří a vybavení IKEA v obvyklé ceně 3 000 Kč,
- XXVI. šatní skříň 50cm včetně dveří a vybavení IKEA 2 ks v obvyklé ceně 3000 Kč,
- XXVII. pracovní stůl s dřevěnou deskou IKEA v obvyklé ceně 1500 Kč,
- XXVIII. závěsné skříňky 3 ks v obvyklé ceně 2 000 Kč,
- XXIX. nízká skříňka Billy v obvyklé ceně 500 Kč,
- XXX. kancelářská židle v obvyklé ceně 1 000 Kč,
- XXXI. komoda- ložnice v obvyklé ceně 1000 Kč,
- XXXII. dřevěný stojan policový IKEA v obvyklé ceně 500 Kč,
- XXXIII. pohovka rozkládací IKEA + matrace + potah v obvyklé ceně 3 000 Kč,
- XXXIV. šatní skříň IKEA – půda v obvyklé ceně 1500 Kč,
- XXXV. malá šatní skříň plast v obvyklé ceně 1 000 Kč,
tedy movité věci v hodnotě 50 050 Kč.
- XXXVI. Žalobkyně je výlučně oprávněná a povinná ze smlouvy o stavebním spoření [číslo] u Stavební spořitelny Komerční banky, a. s. Modrá Pyramida.
- XXXVII. Z věcí, které měli žalobkyně a žalovaný ve společném jmění manželů, nabývá žalovaný do výlučného vlastnictví:
- XXXVIII. pozemek parc. [číslo] – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba [adresa] rodinný dům, pozemek parc. [číslo] orná půda, se všemi součástmi a příslušenstvím, nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí na [list vlastnictví] pro k. ú. [obec] u [obec], obec Doksy vedeném u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno – věci obvyklé ceně 7 500 000 Kč,
dále tyto movité věci:
- XXXIX. jídelní rozkládací stůl IKEA v obvyklé ceně 1500Kč,
- XL. kožené židle 4 ks IKEA Bernhrad v obvyklé ceně 5 000 Kč,

- XLI. barové židle 2 ks v obvyklé ceně 1 500 Kč,
- XLII. domácí pekárna Panasonic SD-254WXE v obvyklé ceně 2 000 Kč,
- XLIII. filtr na vodu Amway eSpring v obvyklé ceně 1000 Kč,
- XLIV. nádoby AmwayLuxusní rodinná sada 27 v obvyklé ceně 15 000 Kč,
- XLV. pánev Amway Wok iCook v obvyklé ceně 4000 Kč,
- XLVI. sada teflonových pánví Amway – 20 a 25 cm + poklice v obvyklé ceně 1 500 Kč,
- XLVII. skříň dětský pokoj Sconto v obvyklé ceně 3000 Kč,
- XLVIII. postele vč. matrací a roštů 2 ks dětský pokoj v obvyklé ceně 5000 Kč,
- XLIX. šatní skříň na míru dětský pokoj v obvyklé ceně 8000 Kč,
 - L. skříň IKEA Besta 2 velké, 4 malé +4 šuplíky v obvyklé ceně 4 500 Kč,
 - LI. šatní skříň 2 ks IKEA PAX 50cm v obvyklé ceně 2 500 Kč,
 - LII. psací stoly 2ks dětský pokoj IKEA v obvyklé ceně 1 500 Kč,
 - LIII. benzínová sekačka s pojezdem Honda OHC 160cc v obvyklé ceně 4000 Kč,
 - LIV. vertikutátor florabest FLV 1300/10 v obvyklé ceně 800 Kč,
 - LV. křovinořez Oleo Mac 725 v obvyklé ceně 3000 Kč,
 - LVI. zahradní gril Campingaz Adélaide 3 Premium Delux v obvyklé ceně 3000 Kč,
 - LVII. zahradní sedací souprava hliník stůl + 6 židlí v obvyklé ceně 3000 Kč,
 - LVIII. zahradní sedací souprava Jutlandia dřevěná rozkládací stůl + 6 židlí v obvyklé ceně 8 000 Kč,
 - LIX. dřevěná křesla 2 ks v obvyklé ceně 600 Kč,
 - LX. dřevěná lavice v obvyklé ceně 400 Kč,
 - LXI. zahradní houpačka dřevěná lavice v obvyklé ceně 2 000 Kč,
 - LXII. motorová pila Oleo mac 941 CX v obvyklé ceně 3 000 Kč,
 - LXIII. sedací kožená souprava IKEA 3místná 2 ks v obvyklé ceně 14 000 Kč,
 - LXIV. konferenční stůl Tchibo v obvyklé ceně 600 Kč,
 - LXV. kovový regál 4 ks v obvyklé ceně 2000 Kč,
 - LXVI. dřevěná manželská postel 180x200, masiv v obvyklé ceně 15 000 Kč,
 - LXVII. elektrické rošty polohovatelné 2 ks v obvyklé ceně 6 000 Kč,
 - LXVIII. matrace latexové 90cm 2 ks v obvyklé ceně 2 000 Kč,
 - LXIX. šatní skříň IKEA PAX 100x236 cm, bílá v obvyklé ceně 2 000 Kč,
 - LXX. pracovní stůl IKEA v obvyklé ceně 500 Kč,
 - LXXI. pracovní židle v pracovně v obvyklé ceně 1000 Kč,
 - LXXII. knihovna vyklápěcí dveře IKEA 3 ks v obvyklé ceně 3000 Kč,
 - LXXIII. nástěnné skříňky Ikea v pracovně 2 ks v obvyklé ceně 1000 Kč,
 - LXXIV. žehlící parní stanice Tefal GV8360E0 Pro Expres Anti-calc v obvyklé ceně 500 Kč,
 - LXXV. kondenzační sušička prádla AEG Lavatherm 59800 v obvyklé ceně 10 000 Kč,

- LXXVI. osvětlení a lampy stropní 12 ks v obvyklé ceně 6 000 Kč,
- LXXVII. římské rolety a závěsy (obývací, jídelna, kuchyň, dětské pokoje) v obvyklé ceně 10 000 Kč,
- LXXVIII. předsíňová stěna IKEA Tjusig v obvyklé ceně 500 Kč,
- LXXIX. multifunkční posilovací stroj Ketler Home Gym 7010 v obvyklé ceně 2 000 Kč,
- LXXX. boxovací pytel velký + malý Fighter v obvyklé ceně 1 000 Kč,
- LXXXI. rozkládací sedací souprava Sconto v obvyklé ceně 5 000 Kč,
- LXXXII. stroj na čištění podlah laser Sprinter v obvyklé ceně 5 000 Kč,
- LXXXIII. robotický vysavač iRobot Roomba v obvyklé ceně 3 000 Kč,
- LXXXIV. šatní skříň pokoj pro hosty v obvyklé ceně 4 000 Kč,
- LXXXV. obraz Markéta Mixová v obvyklé ceně 500 Kč,
tedy movité věci v hodnotě 178 400 Kč.
- LXXXVI. Ze zaniklého společného jmění manželů žalovaný nabývá do svého výlučného vlastnictví akcie [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] (ISIN: [anonymizováno] [rok]) [číslo] Ks v obvyklé ceně 528 527 Kč, akcie [anonymizována dvě slova] (ISIN: [anonymizováno]) 400 ks v obvyklé ceně 89 958 Kč.
- LXXXVII. Žalovaný je výlučně oprávněný a povinný ze smlouvy o stavebním spoření [číslo] u [ulice] spořitelny Komerční banky, a. s. [ulice] Pyramida.
- LXXXVIII. Ze zaniklého společného jmění manželů žalovaný do svého výlučného vlastnictví nabývá obchodní podíl ve [právní osoba], sídlem [adresa] [ulice a číslo], [IČO] v obvyklé ceně 1 221 000 Kč.
- LXXXIX. Žalobkyně je zavázána zaplatit 1/2 zůstatku úvěru účastníků včetně příslušenství ze smlouvy o úvěru [číslo] ze dne 28. 3. 2006 věřitele Komerční banky a.s. ke dni rozhodnutí soudu v celkové výši 1 592 840 Kč.
- XC. Žalovaný je zavázán zaplatit 1/2 zůstatku úvěru účastníků včetně příslušenství ze smlouvy o úvěru [číslo] ze dne 28. 3. 2006 věřitele Komerční banky a.s. ke dni rozhodnutí soudu v celkové výši 1 592 840 Kč.
- XCI. Žalobkyně je zavázána zaplatit 1/2 zůstatku úvěru účastníků včetně příslušenství ze smlouvy o úvěru [číslo] u Státního fondu rozvoje bydlení ke dni rozhodnutí soudu v celkové výši 120 140 Kč.
- XCII. Žalovaný je zavázán zaplatit 1/2 zůstatku úvěru účastníků včetně příslušenství ze smlouvy o úvěru [číslo] u Státního fondu rozvoje bydlení ke dni rozhodnutí soudu v celkové výši 120 140 Kč.
- XCIII. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na vypořádání její podílu ze zaniklého společného jmění manželů částku 4 998 108 Kč, a to ve splátce ve výši 2 800 000 Kč do 3 měsíců od právní moci tohoto rozsudku, dále ve dvou ročních splátkách po 1 099 054 Kč splatných vždy do 15. prosince příslušného roku počínaje rokem, následujícím po roku, v němž nastala splatnost splátky ve výši 2 800 000 Kč, pod ztrátou výhody splátek.
- XCIV. Řízení o vypořádání věcí, a to:
- XCV. Apple MacBookAir,
- XCVI. iPadAir,
- XCVII. iPad 2,

- XCVIII. Notebook ASUS,
- XCIX. iPhone 5S,
- C. kuchyňská linka,
- CI. kávovar Krups EA [osobní údaje žalobkyně] [číslo] [příjmení],
- CII. TV Sony úhlopříčka 128 cm, KDL 52EX705,
- CIII. kanálový přijímač Sony STR-DA2400ES,
- CIV. Sada reprobeden Panasonic SB-TP20,
- CV. Akumulační krbová kamna Romotop LUGO,
- CVI. Centrální vysavač Smart,
- CVII. Střešní box na auto Thule Pacific 500,
- CVIII. kotel,
- CIX. vestavná skříň posuvné dveře zrcadlové 3 ks,
- CX. trezory,
- CXI. tiskárna Epson Work force-WF 7610,
- CXII. Apple TV,
se zastavuje.
- CXIII. Pokud jde o vypořádání ložního prádla ze zaniklého společného jmění manželů - účastníků, žaloba se odmítá.
- CXIV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 48 403 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.
- CXV. Žalobkyně je povinna zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Kladně 50 % náhrady nákladů řízení vyčíslených v samostatném usnesení do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- CXVI. Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Kladně 50 % náhrady nákladů řízení vyčíslených v samostatném usnesení do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala vydání rozsudku, kterým by soud vypořádal společné jmění manželů – účastníků, které zaniklo v souvislosti s rozvodem jejich manželství dne 13. 2. 2017 tak, že původně navrhl, aby veškeré movité věci a nemovitosti, které navrhl vypořádat, akcie účastníků, obchodní podíl ve společnosti OPEN SOLUTION s.r.o. a zůstatek účtu stavebního spoření u Modré pyramidy stavební spořitelny a.s. č. smlouvy [číslo] byly přikázány do vlastnictví žalovaného a žalovaný byl povinen vyplatit žalované vypořádací podíl ve výši 4 816 252 Kč, a to i s ohledem na vnos žalobkyně do společného majetku. Následně po podání vzájemného návrhu žalovaného na vypořádání dalších věcí závěrem řízení navrhl, aby do jejího výlučného vlastnictví byly přikázány movité věci označené ve výroku I. tohoto rozsudku, dále finanční prostředky na účtu stavebního spoření u Modré pyramidy, stavební spořitelny, a. s. č. smlouvy [číslo], s tím, že je povinna zaplatit 1/2 zůstatku úvěru účastníků u Komerční banky, a. s. č. úvěru [číslo] a 1/2 zůstatku úvěru účastníků u Státního fondu rozvoje bydlení č. úvěru [číslo]. Dle žalobkyně by do výlučného vlastnictví žalovaného měly být přikázány nemovitosti účastníků v [obec] v obvyklé ceně 7 500 000 Kč (byť účastníci původně učinili obvyklou cenu nemovitostí nespornou, v mezidobí vlivem změn na trhu došlo ke zvýšení obvyklé ceny), dále akcie, a to 400 ks akcií

Western Asset a [číslo] ks akcií [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] v celkové hodnotě 753 529,64 Kč, dále obchodní podíl společnosti OPEN SOLUTION, s. r. o. v hodnotě 1 221 000 Kč a movité věci označené ve výroku III tohoto rozsudku v ceně 178 400 Kč, původně tvrzené ceně 242 600 Kč, žalovaný by měl být také výlučně oprávněn ze smlouvy o stavebním spoření u [obec] pyramid. Návrh na rozdělení věcí žalobkyně odůvodnila následovně. Pokud jde o nemovitosti, pro přikázání žalovanému svědčí nejenom skutečnost, že je fakticky užívá k bydlení, v minulosti o ně projevoval zájem, předchází záměr žalobkyně o jejich prodeji a rozdělení výtěžku fakticky mařil. Žalobkyně by o ně projevila zájem až při posledním ústním jednání a jen v krajním případě, jestliže by o ně neměl zájem žalovaný. Návrh na přikázání movitých věcí označených žalobkyní do vlastnictví žalovaného vychází z toho, že při odchodu žalobkyně ze společné domácnosti jí žalovaný cokoliv z těchto věcí zamezil odnést, věci tvoří vybavení domácnosti žalovaného v rodinném domě v [obec], od odstěhování z domácnosti je výlučně užívá žalovaný, ona o ně zájem nemá. Vypořádání akcií se žalobkyně domáhala již v žalobě, nicméně s ohledem na nedostatek informací o akciích tento návrh upřesnila až v průběhu řízení. O akcie, které zakoupil a spravuje žalovaný, zájem nemá, měly by tedy být přikázány do vlastnictví žalovaného. Taktéž nemá zájem o obchodní podíl, kdy navíc ten je personálně spojen se žalovaným. Žalobkyně se konečně také domáhá po žalovaném zaplacení vypořádacího podílu ve výši 5 466 901 Kč, a to částku 2 800 000 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku a zbývající částku 2 666 901 Kč do jednoho roku od právní moci rozsudku a dále náhrady nákladů řízení právního zastoupení ve výši 100 %. Dle žalobkyně by soud při vypořádání zaniklého SJM měl zohlednit také vnos žalobkyně do společného majetku – výstavby rodinného domu, ve výši nejméně 1 800 000 Kč, a to z prodeje bytu žalobkyně ve výši 1 650 000 Kč a ve výši 200 000 Kč z úspor žalobkyně před manželstvím z pracovní činnosti ve Švýcarsku. V závěrečném návrhu požadovala zohlednit vnos nejméně ve výši 1 728 322,70 Kč. Žalobkyně také souhlasila s návrhem žalovaného na vypořádání částky 250 000 Kč, kterou bez souhlasu žalovaného převedla před rozvodem své matce. Dle žalobkyně by soud neměl zohledňovat žádný vnos žalovaného do společného majetku, jmenovitě do obchodního podílu, předně z důvodu, že žalovaný v řízení procesně takový návrh vůbec neuplatnil, navíc z dokazování vyplynulo, že základní vklad do společnosti šel z výnosu podnikání žalovaného, tedy také ze zdrojů náležejících do společného jmění manželů. Jestliže by soud přistoupil na vnos žalovaného do pořízení obchodního podílu, měl by valorizovat i vnos žalobkyně do pořízení nemovitostí účastníků, který žalobkyně původně nepožadovala. Rozdílný přístup v otázce valorizace vnosů vnímá žalobkyně jako nespravedlivý. Do účinků zásady koncentrace řízení žalovaný totožně jako v předně uvedeném případě neuplatnil ani vnos ze svého výlučného majetku na umoření společných dluhů účastníků u Komerční banky a s. a Státního fondu rozvoje bydlení (dále jen, „SFRB“), proto bylo porušením procesních předpisů s vlivem na správnost rozhodnutí ve věci samé, jestliže soud v tomto směru připustil rozšíření vzájemného návrhu učiněného až v závěrečné řeči. Dle žalobkyně by soud neměl zohlednit jako opožděně uplatněná po koncentraci řízení i tvrzení žalovaného o nákupu akcií z výlučného příjmu z prodeje dědictví. Konečně do masy SJM pro výpočet vypořádacího podílu netřeba dle žalobkyně zahrnovat finanční prostředky na stavebních spořeních vedených na jméno každého z účastníků, neboť na nich jsou finanční prostředky ve stejné výši. Podání samotné žaloby na vypořádání zaniklého SJM žalobkyně odůvodnila tím, že v průběhu manželství účastníci neměli modifikovaný zákonný rozsah majetkového práva, shora uvedené věci a majetkové hodnoty nabyli za trvání manželství, na vypořádání zaniklého společného jmění manželů (dále jen, „SJM“) se nedohodli, je tedy namístě, aby ve věci rozhodl soud.

2. Žalobkyně se domáhala také vypořádání kuchyňské linky v ceně 70 000 Kč, kávovaru zn. Krups v ceně 15 000 Kč, TV Sony úhlopříčka 128 cm, KDL 52EX705 v ceně 20 000 Kč, kanálového přijímače Sony STR-DA2400ES v ceně 10 000 Kč, sady reprobeden Panasonic SB-TP20 v ceně 2 000 Kč, akumulčních krbových kamen Romotop LUGO v ceně 28 000 Kč, centrálního vysavače Smart v ceně 10 000 Kč, střešního boxu na auto Thule Pacific 500 v ceně

2500 Kč, plynového kotle, vestavené skříně s posuvnými zrcadlovými dveřmi v ceně 18 000 Kč, trezorů (z toho jeden v ceně 3000 Kč), tiskárny Epson Work force-WF 7610 v ceně 1 500 Kč, Apple Tv v ceně 2000 Kč; věci celkem v obvyklé ceně 182 000 Kč nacházejících se v rodinném domě v [obec]. V průběhu řízení žalobkyně učinila nesporným, že jde o věci buď ve vlastnictví žalovaného, třetí osoby, či součást nemovitostí a věci tedy nežádala vypořádat. Její podání soud posoudil dle obsahu jako částečné zpětvzetí žaloby a řízení v tomto rozsahu zastavil v XII. Výroku tohoto rozsudku.

3. Žalovaný souhlasil s vypořádáním zaniklého jmění manželů, když potvrdil, že mezi účastníky jako bývalými manželi nedošlo k vypořádání v souvislosti s rozvodem zaniklého SJM dohodou. Učinil také nesporným, že součástí SJM jsou nemovitosti označené žalobou, o jejichž výlučné vlastnictví má zájem, dle něho obvyklá cena nemovitostí činí původně nesporných 7 000 000 Kč, dále souhlasil, že movité věci označené ve výroku I. byly nabyty za trvání manželství ze společných prostředků a že se nacházejí v jeho domácnosti v [obec]. Nicméně z nich má zájem pouze o nabytí vlastnictví jídelního rozkládacího stolu IKEA, 4 ks kožených židlí IKEA Bernhrad, 2 ks barových židlí, domácí pekárny Panasonic SD-254WXE, filtru na vodu Amway eSpring, sady teflonových pánví Amway – 20 a 25 cm+poklice. Ostatní věci by dle žalovaného měly být mezi účastníky rozděleny, popř. přikázány do vlastnictví žalobkyně. Vzájemným návrhem se žalovaný domáhal vypořádání věcí označených ve výroku I, které si dle jeho tvrzení odvezla ze společné domácnosti žalobkyně, a proto by měly být přikázány do jejího vlastnictví s tím, že obvyklá cena těchto věcí, je 80 550 Kč. Návrh žalobkyně na vypořádání akcií je dle žalovaného nepro jednatel, neboť žalobkyně akcie nezaměnitelným způsobem do koncentrace řízení neoznačila. Jestliže by je soud přesto vypořádal, měl by přijmout tvrzení žalovaného o tom, že akcie nabyly ze svého výlučného majetku částek 200 000 Kč a 400 000 Kč – z prodeje zděděného bytu, když k uplatnění této procesní obrany mohl žalovaný přistoupit až po řádném označení akcií po koncentraci řízení, což uvedl při ústním jednání 11. 3. 2018. Proti vypořádání obchodního podílu ve [právníká osoba] žalovaný brojil tvrzením, že obchodní podíl nespadá do SJM účastníků, ale je ve vlastnictví žalovaného, který jej nabyly zaplacením části základního vkladu sic krátce po uzavření manželství, avšak z prostředků z jeho dřívějšího podnikání jako fyzické podnikající osoby účelově určených za vklad do jiné formy podnikání. Na okamžik nabytí obchodního podílu nic nemění skutečnost, že zůstatek základního vkladu byl uhrazen až za trvání manželství případně ze společných zdrojů. Žalovaný ve vzájemném návrhu do vypořádání zaniklého SJM zahrnul také částku 250 000 Kč, kterou žalobkyně před rozvodem manželství vyvedla ze společných peněz na pořízení osobního vozidla ve vlastnictví její matky. Žalovaný výslovně nesouhlasil s tím, aby byl výlučně zavázaným z úvěrových smluv u Komerční banky a s. a Státního fondu rozvoje bydlení (dále jen, „SFRB“), a to i kdyby nabyly do svého vlastnictví nemovitosti, zastavěné ve prospěch věřitelů pohledávek z úvěrových smluv.

4. Žalobou původně vedenou u Okresního soudu v Kladně pod spisovou značkou 121C 9/2018 se žalovaný dále domáhal po žalobkyni v tomto řízení jako žalované zaplacení částky 77 298,50 Kč, a to z důvodu regresu mezi solidárními dlužníky, neboť po rozvodu manželství žalovaný výlučně platil pravidelné splátky na společné dluhy účastníků u Komerční banky a Státního fondu rozvoje bydlení. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 10. 2018 č. j. 17C 22/2017-256 byla řízení ve věcech vedených u zdejšího soudu pod shora uvedenou spisovou značkou a spisovou značkou 121C 9/2018 spojena ke společnému projednání, když soud vyšel z právního názoru Nejvyššího soudu České republiky vyjádřeném mimo jiné v rozhodnutí ze dne 29. 11. 2017 spisová značka 22Cdo 5703/2015, dle něhož zahájení řízení o vypořádání zaniklého společného jmění manželů brání samostatnému projednání žaloby druhého manžela o vypořádání jiného majetku zahrnutého do SJM, jako i majetku, který má obdobný režim jako majetek v SJM.

5. V průběhu řízení, při ústním jednání dne 11. 3. 2019 žalovaný rozšířil svůj návrh na vypořádání částek zaplacených na společné dluhy do 11. 3. 2019 na částku 147 450 Kč. Usnesením ze dne 3. 4. 2019 čj.: 17 C 22/2017-350 bylo rozšíření žaloby soudem připuštěno. V závěrečném návrhu ze

dne 12. 9. 2019 žalovaný rozšířil vzájemný návrh na částku 353 576 Kč s odůvodněním, že nejde o nárok z regresu, ale žádá vypořádat v uvedené částce svůj vnos do majetku s obdobným režimem jako SJM, usnesením ze dne 18. 9. 2019 byla změna žaloby v tomto směru připuštěna, neboť výsledky dosavadního dokazování v návaznosti na aktuálně předložené výpisy z účtu žalovaného umožňovali rozhodnout o vzájemném návrhu v jeho rozšířeném znění. Tříletá hmotněprávní lhůta od rozvodu manželství pro domáhání se vypořádání tohoto vnosu žalobou u soudu žalovanému ještě neuplynula, žalovaný se domáhá vypořádání i částek, které zaplatil na společný dluh po koncentraci řízení dne 22. 2. 2018, tedy jde o výjimku ze zákazu uplatňování nových skutečností a důkazů upravenou v § 114c) odst. 5 ve spojení s § 118b) odst. 1 o.s.ř., kdy vnos je dán skutečnostmi nastalými po koncentraci řízení.

6. Žalovaný nerozporoval tvrzení žalobkyně o jejím výlučném vnosu do výstavby rodinného domu a pořízení nemovitostí v [obec], nicméně i s ohledem na devalvaci této investice z důvodu opotřebení domu během deseti let užívání hodnota investice dosahuje nejvýše 1 000 000 Kč.

7. Ve vzájemném návrhu se žalovaný také domáhal vypořádání vnosu ze společných prostředků do výlučného majetku žalobkyně – rekonstrukce jejího bytu v [část obce], nicméně s ohledem na obranu žalobkyně, že rekonstrukce byla financována z prostředků ve výlučném vlastnictví žalovaného, a nikoliv ze společných zdrojů, vzal vzájemný návrh v této části zpět. Usnesením ze dne 20. 9. 2018 čj.: 17 C 22/2017-234 bylo řízení o vnosu do bytu žalobkyně zastaveno.

8. Vzájemným návrhem na vypořádání movitých věcí se žalovaný domáhal také vypořádání věcí odvezených žalobkyní ze společné domácnosti, a to Apple MacBookAir v tvrzené ceně 12 000 Kč, iPadu Air v ceně 10 000 Kč, iPadu 2 v ceně 1 500 Kč, Notebooku ASUS v ceně 500 Kč a iPhone 5S v obvyklé ceně 2 500 Kč. Následně žalovaný učinil nesporným tvrzení žalobkyně, že jde o věci v jejím vlastnictví a návrh na jejich vypořádání vzal zpět. Řízení vypořádání také těchto věcí bylo XII. výrokem tohoto rozsudku zastaveno.

9. Ve XIII. výroku tohoto rozsudku soud podle § 43 odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) odmítl vzájemný návrh žalovaného, jestliže se jím původně domáhal vypořádání ložního prádla, když věci nebyly k výzvě soudu dané dle 43 odst. 1 o.s.ř. dostatečně specifikovány.

10. Shrnuto, účastníci učinili předmětem vypořádání věci, majetková práva a závazky uvedené ve výrocích I až X tohoto rozsudku, dále se domáhali zohlednění svých vnosů do společného majetku, a to žalobkyně do nemovitostí, žalovaný do pořízení akcií, do umoření společných dluhů. V případě obchodního podílu žalovaný tvrdil, že s ohledem na zaplacení 1/2 základního vkladu do společnosti nenáležel podnik celý do SJM.

11. Žalobkyně a žalovaný učinili nesporným uzavření manželství 10. 3. 2001, zákonný režim jejich majetkového společenství, dále rozvod manželství dne 13. 2. 2017, což soud prokázal také oddací listem a rozsudkem Okresního soudu v Kladně č. j. 15C 49/2016-28 ze dne 10. 1. 2017, který právní moci nabyl 13. 2. 2017. Dále mezi nimi nebylo sporu, že nemovitosti a movité věci uvedené ve výrocích I. a III. nabyly za trvání manželství – nemovitosti dílem ze společných prostředků, movité věci ze společných prostředků. Účastníci také učinili nesporným obvyklou cenu movitých věcí, které v posledku žádají vypořádat ve výši, jak uvedeno ve výrocích shora a že věci ve výroku I. se nacházejí v současné domácnosti žalobkyně, věci označené ve výroku III. v domácnosti žalovaného v nemovitostech účastníků, přičemž druhý z nich je vyloučen z užívání věcí z domácnosti protistrany. Účastníci se také shodli, že nemovitosti by měly být přikázány primárně do výlučného vlastnictví žalovaného. Dále nesporným mezi účastníky bylo tvrzení žaloby, že na stavebním spoření na jméno každého označených v žalobě byl ke dni rozvodu zásadně totožný zůstatek. Sporným nezůstalo ani tvrzení žalovaného o vyvedení částky 250 000 Kč žalobkyní ze SJM v důsledku předání její matce na zakoupení automobilu v jejím vlastnictví. Strany také učinily nesporným, že část základního vkladu žalovaného do [právnícká osoba] byla ve výši 1/2 zaplacena až v roce 2009 ze společných prostředků. Účastníci se také

shodují v návrhu, aby společné dluhy byly přikázány k úhradě každému z nich rovným dílem. Ani jeden z manželů neuplatnil disparitní vypořádání zaniklého SJM.

12. Mezi účastníky zůstalo sporu v následujících tvrzeních.: Předně v obvyklé ceně nemovitostí účastníků, když ti z počátku soudního řízení učinili nespornou obvyklou cenu nemovitostí ve výši 7 000 000 Kč, následně v průběhu řízení žalobkyně s odůvodněním na změnu ceny v důsledku vývoje trhu tvrdí cenu o 500 000 Kč vyšší, což žalovaný rozporuje. Spornou zůstala pro jednatel nároku žalobkyně na vypořádání akcií, kdy původně před koncentrací řízení je označila pouze povšechně a hodnotou 170 000 Kč; dále při pro jednatel uvedené položky, zda je soud povinen nepřekročit v žalobě tvrzenou cenu 170 000 Kč, popř. je vázán cenovým limitem tvrzeným žalobkyní až po koncentraci řízení po upřesnění této majetkové položky a v této souvislosti, zda je přípustná obrana žalovaného o jeho vnosu do pořízení akcií z dědictví, kterou uplatnil až po koncentraci řízení. Významného sporu mezi účastníky zůstalo v otázce, zda obchodní podíl ve [právní osoba] se stal součástí SJM, jaká je jeho obvyklá cena ke dni rozhodnutí soudu dle stavu společnosti ke dni zániku SJM, jestliže je součástí SJM, zda je na místě zohlednit a valorizovat vnos žalovaného do tohoto majetku a zda vůbec žalovaný vložil do základního vkladu své výlučné prostředky. K prokázání skutkového stavu rozhodného pro právní posouzení těchto otázek soud zaměřil své dokazování.

13. Z vyjádření žalobkyně bylo zjištěno, že účastníci za trvání manželství investovali do akcií, také částku, která byla placena z jejího účtu. Přehled o těchto investicích žalobkyně neměla, vše řešil žalovaný. Dále bylo z jejího vyjádření zjištěno, že do výstavby domu v [obec] investovala svoje finanční prostředky z prodeje bytu a úspory z dob studií ve Švýcarsku s tím, že řadu prací a materiálů platil žalovaný v hotovosti z prostředků, které mu poukázala z uvedených zdrojů na jeho účet. Dle vyjádření žalobkyně v době výstavby domu žila rodina v pronájmu, žalobkyně byla na mateřské, či rodičovské dovolené, příjmy rodiny stačily na zajištění běžného chodu domácnosti, již ne na úspory. Dle vyjádření žalobkyně byly děti účastníků pro dobu po rozvodu svěřeny di jejich společné péče.

14. Z vyjádření žalovaného bylo zjištěno, že finanční prostředky na uhrazení 50 % základního kapitálu vybral ze svého podniku, kdy podnikal jako fyzická osoba ve stejném oboru jako je předmět činnosti [právní osoba] právě za účelem přípravy na budoucí podnikání formou podílu v obchodní společnosti. Nejprve tvrdil, že jsou zachyceny v peněžním deníku pod položkou osobní spotřeba, následně v podání ze dne 15. 8. 2018 své tvrzení opravil tak, že peníze vybral z pokladny ve výši 30 000 Kč dne 13. 8. 2001 s účelovým určením, „příprava na podnikání“. Z vyjádření žalovaného bylo zjištěno, že v případě přikázání nemovitostí do jeho výlučného vlastnictví má na vyplacení vypořádacího podílu žalobkyni předschválen hypoteční úvěr ve výši 2 800 000 Kč. V neposlední řadě bylo z vyjádření žalovaného zjištěno, že úvěry účastníků u Komerční banky a.s. a SFRB pravidelně splácí, k 2. září 2019 činil zůstatek úvěru u Komerční banky částku 1 596 294,09 Kč.

15. Zjištění z nesporných tvrzení a vyjádření účastníků soud doplnil zjištěními z níže uvedených listinných důkazů.: Z oddacího listu účastníků bylo prokázáno, že manželství uzavřeli 10. 3. 2001. Z rozsudku Okresního soudu v Kladně čj.: 15 C 49/2016-28 ze dne 10. 1. 2017 pravomocného dne 13. 2. 2017 byl prokázán rozvod manželství účastníků a zánik jejich SJM ke dni 13. 2. 2017, a dále, že za trvání manželství se účastníkům narodili dne 12. 1. 2003 syn [jméno] a dne 5. 1. 2005 syn [jméno].

16. Výpisem z katastru nemovitostí soud prokázal nesporné tvrzení účastníků o tom, že za trvání manželství nabyli do společného jmění manželů nemovitosti zapsané na [list vlastnictví] pro k. ú. [obec] u [obec], a to pozemek parc. č. St. 679, jehož součástí je stavba [adresa] – rodinný dům, pozemek je o výměře 177 m² – zastavěná plocha a nádvoří, dále pozemek parc. [číslo] o výměře 1027 m² – orná půda.

17. Výpisem z obchodního rejstříku soud prokázal, že žalovaný je společníkem [právníká osoba] se sídlem [adresa], [IČO] zapsané do obchodního rejstříku dne 26. 9. 2001 s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona, výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení s tím, že velikost obchodního podílu je 25 % na společnosti jako celku. Výpisem z obchodního rejstříku bylo dále zjištěno, že [právníká osoba] je 50% vlastníkem obchodního podílu na [právníká osoba] se sídlem v Kladně, [ulice a číslo], [IČO] se stejným předmětem podnikání jako [právníká osoba] Ze stejnopisu notářského zápisu sepsaného 16. 8. 2001 JUDr. [jméno] [příjmení], notářkou v Kladně spisová značka NZ 351/ 2001, N370/2001, bylo prokázáno, že [jméno] [příjmení], [celé jméno žalovaného] a [jméno] [příjmení] uzavřeli společenskou smlouvu o založení [právníká osoba] s tím, že základní kapitál činí 200 000 Kč, vklad žalovaného do základního kapitálu společnosti byl stanoven částkou 50 000 Kč s povinností každého ze společníků před vznikem společnosti splatit 50 % jeho vkladu, a to k rukám správce vkladu, se závazkem zbývající část vkladu zaplatit do pěti let od vzniku společnosti. Dle článku 10 smlouvy obchodní podíl představuje účast společníka na společnosti a z této účasti plynoucí práva a povinnosti, výše obchodního podílu se určuje podle poměru vkladu společníka k základnímu kapitálu společnosti. Každý společník může mít pouze jeden obchodní podíl. Z úředně ověřeného souhlasu žalobkyně jako manželky společníka [právníká osoba] s použitím majetku ve společném jmění manželů v podnikání bylo zjištěno, že dne 16. 8. 2001 žalobkyně souhlasila s tím, aby majetek ve společném jmění manželů byl použit k podnikání žalovaného ve [právníká osoba]

18. Z peněžního deníku žalovaného jako fyzické podnikající osoby bylo soudem zjištěno, že dne 13. 8. 2001 vybral 30 000 Kč pokladnou jako účelově určené finanční prostředky na přípravu podnikání s tím, že dle peněžního deníku do 1. 3. 2001 měl v pokladně zůstatek 130 735 Kč, závěrem července 2001 poté 151 862,20 Kč, koncem srpna 2001 bylo v pokladně 121 117,20 Kč; s účelovým určením jako osobní spotřebu si žalovaný v srpnu 2001 vyplatil z podnikatelského účtu 60 000 Kč.

19. Z čestného prohlášení [jméno] [příjmení], sestry žalobkyně ve spojení s její dohodou o vypořádání společného jmění manželů, práv a povinností společného bydlení soud shledal, že žalobkyně měla z dob svých studií ve Švýcarsku 250 000 Kč, z toho částku 100 000 Kč zapůjčila v roce 1998 sestře, která jí půjčku vrátila po vypořádání zaniklého společného jmění manželů v roce 2004. Výpisem z devizového účtu žalobkyně u IPB bank, a. s. ke dni 31. 5. 2000 bylo soudem zjištěno, že na tomto účtu měla žalobkyně zůstatek ve výši 4 840,20 CHF. Z pokladního dokladu bylo zjištěno, že žalobkyni bylo 15. 6. 2000 vyplaceno z jejího devizového účtu 4 800 CHF při kurzu 23,61 Kč 1 CHF, což je 113 332,80 Kč. Výpisem z účtu žalobkyně u Poštovní spořitelny, a. s. č. účtu [bankovní účet] bylo zjištěno, že 27. 8. 2002 na tento účet byla poukázána z účtu žalobkyně č.: [bankovní účet] částka 200 000 Kč. Z kupní smlouvy uzavřené mezi žalobkyní jako prodávající a Ing. [jméno] [příjmení] jako kupujícím dne 13. 7. 2005 bylo soudem zjištěno, že žalobkyně prodala kupujícímu bytovou jednotku [číslo] nacházející se v budově [číslo] – 683 v [anonymizováno] ulici v [obec a číslo] – [část obce] za kupní cenu ve výši 1 695 000 Kč. Ze smlouvy o převedení družstevního bytu do vlastnictví člena družstva uzavřené mezi stavebním bytovým družstvem [okres] a žalobkyní dne 6. 5. 1999 bylo zjištěno, že předně uvedený byt byl ve výlučném vlastnictví žalobkyně. Výpisem z účtu žalobkyně vedeným u ČSOB - Poštovní spořitelny, č. účtu [číslo] bylo zjištěno, že dne 21. 7. 2005 byla připsána na tento účet kupní cena od [jméno] [příjmení] ve výši 1 615 000 Kč. Výpisem z tohoto účtu bylo dále zjištěno v návaznosti na níže uvedené faktury, že z tohoto účtu žalobkyně platila náklady na výstavbu rodinného domu v [obec], např. 11. 10. 2007 částku 70 000 Kč řemeslníkovi [příjmení], 7. 2. 2006 přeposlala 150 000 Kč na účet žalovaného, který částku vybral v hotovosti 13. 2. 2006, jak prokazuje výpis z jeho účtu u Komerční banky, dále bylo řemeslníkovi [příjmení] hrazeno 19. 7. 2007 z účtu žalobkyně 80 000 Kč, a to na zednické práce na akci rodinného domu [obec] –

zateplení omítky, jak prokazuje faktura [jméno] [příjmení] na odběratele účastníky ze dne 18. 7. 2007 znějící na 80 000 Kč. Dále ze svého účtu žalobkyně dne 28. 6. 2007 platila 51 762 Kč firmě Univers za žaluzie v domě, což dokládá faktura společnosti Univers, s. r. o. na odběratele žalovaného ze dne 5. 6. 2007 se splatností 27. 6. 2007. Výpisem z účtu žalobkyně bylo zjištěno, že 22. 12. 2005 posílá částku 300 000 Kč na účet žalovaného č. účtu [bankovní účet]. Dále 10. 1. 2006 převádí na účet číslo účtu [bankovní účet] částku 150 000 Kč s účelovým určením záloha [celé jméno žalovaného] [obec], dne 5. 9. 2005 částku 150 000 Kč platbu na fakturu vystavenou [jméno] [příjmení] na žalovaného dne 5. 9. 2005 za zednické práce na základech rodinného domu v [obec], jak prokazuje faktura tohoto dodavatele, dále z účtu žalobkyně bylo odesláno 27. 9. 2005 celkem 200 000 Kč a 27. 9. ještě 400 000 Kč na úhradu faktur [jméno] [příjmení] ze dne 26. 9. 2005 se splatností 3. 10. 2005 na 200 000 Kč za základovou desku rodinného domu v [obec] a ze dne 26. 9. 2005 se splatností 3. 10. 2005 na zednické práce na akci rodinného domu v [obec] ve výši 400 000 Kč. Z faktur vystavených tesařstvím Jareš-Volf ze dne 6. 10. 2005 a ze dne 10. 10. 2005 bylo soudem zjištěno, že účastníci v souvislosti s výstavbou domu, a to za krovy a střechu zaplatili 116 484 Kč 16. 10. 2005 a 100 700 Kč 20. 10. 2005. Z faktury vystavené dodavatelem Ekomont – Ing. [jméno] [jméno] na odběratele žalovaného bylo zjištěno, že 8. 6. 2007 účastníci pro rodinný dům v [obec] pořizovali žumpu v ceně 27 965 Kč.

20. Výpisem z účtu žalobkyně bylo doloženo, že 18. 2. 2011 z jejího účtu bylo placeno 100 000 Kč na nákup akcií u [právníká osoba]

21. Ze zprávy [právníká osoba] bylo zjištěno, že ke dni 13. 2. 2017 měl žalovaný na svém evidenčním účtu 1 550 ks akcií [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] US64828T 2015, dále 400 ks akcií [anonymizována dvě slova] ISIN US95790D1054 a peněžní prostředky ve výši 388,97 Kč a 540,68 USD. Kurzovním lístkem [obec] národní banky bylo prokázáno, že k datu 13. 2. 2017 kurz [obec] koruny k USD činil 25,421/ 1 USD. Z úplného výpisu z evidenčního účtu žalovaného u [právníká osoba] v CZK bylo zjištěno, že žalovaný vložil na tento účet 13. 8. 2010 částku 90 000 Kč, dne 19. 8. 2010 částku 60 000 Kč, dne 8. 9. 2010 částku 75 000 Kč, dne 21. 9. 2010 částku 70 000 Kč, 30. 9. 2010 částku 45 000 Kč, dále dne 18. 2. 2011 částku 100 000 Kč, dne 15. 4. 2011 částku 60 000 Kč a 12. 3. 2014 částky 2x 50 000 Kč (celkem tedy k 12. 3. 2014 částku 600 000 Kč), následně dne 29. 1. 2015 částku 400 000 Kč a dne 29. 4. 2015 částku 200 000 Kč. Z evidenčního účtu žalovaného vedeného v USD bylo zjištěno, že po konverzi vkladů na USD žalovaný v letech 2010 až do rozvodu průběžně nakupoval a prodával akcie různých společností, kdy akcie vlastněné ke dni rozvodu byly dílem financovány také z výtěžku z prodeje předchozích akcií (např. [právníká osoba] [anonymizováno], [příjmení] [jméno]). Ze zprávy [právníká osoba] ze dne 9. 9. 2019 byla zjištěna aktuální tržní cena akcie [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] k 6. 9. 2019 ve výši 14,51 USD a akcie [anonymizována dvě slova] tržní cena ke stejnému datu 9,57 USD. Z kurzovního lístku [obec] národní banky bylo zjištěno, že ke dni a hodině rozhodnutí soudu činil kurz 1 USD/23 4610 CZK.

22. Ze smlouvy [číslo] o poskytnutí úvěru z prostředků Státního fondu rozvoje bydlení uzavřené mezi tímto fondem a žalovaným jako příjemcem se souhlasem žalobkyně dne 12. 10. 2006 bylo zjištěno, že SFRB poskytl účastníkům úvěr ve výši 300 000 Kč účelově vázaný na výstavbu rodinného domu na pozemku parc. Č. [číslo] v k.ú. [anonymizováno] u [obec]. Účastníci se zavázali úvěr zaplatit do 20 let spolu s úrokem ve výši 2 % ročně v pravidelných měsíčních splátkách po 1 518 Kč. Ze smlouvy o úvěru [číslo] uzavřené dne 28. 3. 2006 mezi věřitelem Komerční bankou a.s. a účastníky jako dlužníky bylo zjištěno, že banka se zavázala poskytnout účastníkům úvěr ve výši 2 300 000 Kč účelově určený na výstavbu domu a konsolidaci předchozího úvěru ze smlouvy uzavřené v roce 2003, účastníci se zavázali úvěr včetně úroku a poplatků splácet v pravidelných splátkách měsíčně splatných vždy do každého 25. dne v měsíci. Výpisem z účtu žalovaných u Státního fondu rozvoje bydlení ve spojení se zprávou Fondu rozvoje bydlení ze dne 8. 8. 2019 bylo soudem zjištěno, že žalovaný pravidelně splácí tento úvěr po 1 518 Kč měsíčně se splatností vždy kolem 18. – 21. kalendářního měsíce s tím, že

k 8. 8. 2019 činil zůstatek úvěru 122 957,70 Kč, z toho jistina 122 753,10 Kč a úrok 204,60 Kč, kdy se jedná o 2% anuitní splácení. Zprávou Komerční banky, a. s. ze dne 7. 8. 2019 bylo zjištěno, že zůstatek úvěru účastníků č. úvěru [číslo] k 6. 8. 2019 činí minus 1 603 017,22 Kč. Výpisy z účtu žalovaného u Komerční banky, a. s. bylo doloženo, že žalovaný pravidelně splácí od 25. 2. 2017 až 1. 9. 2019 úvěr účastníků u Komerční banky, a. s. ve splátkách po 10 258 Kč spolu s měsíčním poplatkem za zaslání výpisu z úvěru 20 Kč do dubna 2019, od dubna platí na jistinu a úrok 10 178 Kč, na poplatek 39 Kč, od 25. 2. 2017 až do 1. 9. 2019 žalovaný na úvěr zaplatil celkem částku 297 777 Kč. Splátky jsou žalovaným poukazovány vždy ve sjednaném termínu splatnosti. Výpisem z úvěrového účtu účastníků u SFRB k 8. 8. 2019 a výpisem z účtu žalovaného ke dni 16. 8. 2019 bylo zjištěno, že po rozvodu manželství až k 1. 9. 2019 žalovaný zaplatil na úvěr u fondu částku 47 058 Kč.

23. K obvyklé ceně obchodního podílu ve [právníká osoba] byl v řízení proveden důkaz znaleckým posudkem z oboru ekonomika a výslechem znalce. Ze znaleckého posudku znalce [číslo] ze dne 3. 12. 2018 Ing. [jméno] [příjmení], znalce v oboru ekonomika, specializace oceňování podniků, nehmotného majetku a cenných papírů bylo soudem zjištěno, že obvyklá hodnota 25% obchodního podílu ve [právníká osoba] k datu ocenění činila 1 221 000 Kč, přičemž znalec vycházel ze stavu obchodního podílu a stavu společnosti ke dni rozvodu manželství. Z doplňujícího výsledku znalce bylo soudem zjištěno, že znalec nejenom zohlednil v rámci závěru znaleckého posudku majetek vlastněný společnostmi [právníká osoba] včetně jejího podílu ve [právníká osoba], jako i zůstatky finančních prostředků na účtech této společnosti ve výši 4 500 000 Kč. Dle znalce nelze obvyklou cenu obchodního podílu odvozovat pouze od jmění společnosti, ale nutno vzít v úvahu, i likvidační náklady související s likvidací společnosti, které nutno dle odborného názoru znalce také započíst na aktiva společnosti. Dále znalec zohlednil i personální složení [právníká osoba] je významně navázána na žalovaného, který jako jediná osoba v ní působící je držitelem veřejnoprávních oprávnění pro výkon předmětu činnosti. Personální závislost na jedné osobě- žalovaném, je z pohledu výnosů společnosti z činnosti do budoucna, jako i pro samotné podnikání společnosti velmi riziková, neboť závisí na vůli a schopnosti fyzické osoby, zda do budoucna bude či nebude podnikat. Nelze tak vyloučit ztrátu schopnosti reálně podnikat ze dne na den. Tyto všechny faktory dle znalce třeba v závěru zohlednit.

24. Ze znaleckého posudku [číslo] 2019 znaleckého ústavu ENI CONSULT, spol. s r. o. ze dne 20. 3. 2019 v návaznosti na výpověď znalců u soudu bylo zjištěno, že aktuální obvyklá cena nemovitostí ve vlastnictví zaniklého společného jmění manželů – účastníků činí 7 500 000 Kč, s tím, že na jejím zvýšení oproti době z počátku řízení se projevil především pohyb cen na trhu, kdy znalci zohlednili i rychlejší nárůst v cenách u bytů oproti nemovitosti ve vlastnictví účastníků. Písemné prohlášení znaleckého ústavu ze dne 21. 8. 2019 dokládá, že předně uvedený znalecký posudek znalecký ústav vypracoval v souladu s požadavky na výkon znalecké činnosti uvedenými v § 8 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, s vědomím následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku.

25. Podle §736 občanského zákoníku je-li společné jmění zrušeno nebo zanikne-li, provede se likvidace dosud společných povinností a práv jejich vypořádáním. Dokud zúžené, zrušené nebo zaniklé společné jmění není vypořádáno, použijí se pro ně ustanovení o společném jmění přiměřeně. Podle § 737 odst. 1 a 2 občanského zákoníku vypořádáním jmění nesmí být dotčeno právo třetí osoby. Vypořádání dluhů má účinky jen mezi manžely. Podle § 740 občanského zákoníku nedohodnou-li se manželé o vypořádání, může každý z nich navrhnout, aby rozhodl soud. O vypořádání rozhoduje soud podle stavu, kdy nastaly účinky zúžení, zrušení nebo zániku společného jmění. Podle § 742 odst. 1 občanského zákoníku nedohodnou-li se manželé nebo bývalí manželé jinak nebo neuplatní-li se ustanovení § 741, použijí se pro vypořádání tato pravidla: a) podíly obou manželů na vypořádávaném jmění jsou stejné, b) každý z manželů nahradí to, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho výhradní majetek, c) každý z

manželů má právo žádat, aby mu bylo nahrazeno, co ze svého výhradního majetku vynaložil na společný majetek, d) přihlédne se k potřebám nezaopatřených dětí, e) přihlédne se k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, zejména jak pečoval o děti a o rodinnou domácnost, f) přihlédne se k tomu, jak se každý z manželů zasloužil o nabytí a udržení majetkových hodnot náležejících do společného jmění.

26. Dle § 742 odst. 2 občanského zákoníku hodnota toho, co ze společného majetku bylo vynaloženo na výhradní majetek manžela, stejně jako hodnota toho, co z výhradního majetku manžela bylo vynaloženo na společný majetek, se při vypořádání společného jmění započítává zvýšená nebo snížená podle toho, jak se ode dne vynaložení majetku do dne, kdy společné jmění bylo zúženo, zrušeno nebo zaniklo, zvýšila nebo snížila hodnota té součásti majetku, na niž byl náklad vynaložen.

27. Podle § 708 občanského zákoníku to co manželům náleží, má majetkovou hodnotu a není vyloučeno z právních poměrů, je součástí společného jmění manželů (dále jen společné jmění). To neplatí, zanikne-li společné jmění za trvání manželství na základě zákona. Společné jmění podléhá zákonnému režimu nebo smluvenému režimu a nebo režimu založenému rozhodnutím soudu. Podle § 709 odst. 1 občanského zákoníku součástí společného jmění je to, čeho nabytí jeden z manželů nebo čeho nabyli oba manželé společně za trvání manželství, s výjimkou toho, co a) slouží osobní potřebě jednoho z manželů, b) nabytí darem, děděním nebo odkazem jen jeden z manželů, ledaže dárce při darování nebo zůstavitel v pořízení pro případ smrti projevil jiný úmysl, c) nabytí jeden z manželů jako náhradu nemajetkové újmy na svých přirozených právech, d) nabytí jeden z manželů právním jednáním vztahujícím se k jeho výlučnému vlastnictví, e) nabytí jeden z manželů náhradou za poškození, zničení nebo ztrátu svého výhradního majetku.

28. Podle § 709 odst. 2 občanského zákoníku součástí společného jmění je zisk z toho, co náleží výhradně jednomu z manželů.

29. Podle § 710 občanského zákoníku součástí společného jmění jsou dluhy převzaté za trvání manželství, ledaže a) se týkají majetku, který náleží výhradně jednomu z manželů, a to v rozsahu, který přesahuje zisk z tohoto majetku, nebo b) je převzal jen jeden z manželů bez souhlasu druhého, aniž se přitom jednalo o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny.

30. Podle § 711 odst. 1 až 3 občanského zákoníku o nabytí a pozbytí jednotlivých součástí společného jmění platí obecná ustanovení tohoto zákona. Částky výdělku, platu, mzdy, zisku a jiných hodnot z pracovní a jiné výdělečné činnosti se stávají součástí společného jmění v okamžiku, kdy manžel, který se o jejich získání přičinil, nabytí možnost s nimi nakládat. Pohledávky z výhradního majetku jen jednoho z manželů, které se mají stát součástí společného jmění, se součástí společného jmění stávají dnem splatnosti.

31. Podle § 712 není-li v této části zákona stanoveno jinak, použijí se pro společné jmění obdobně ustanovení tohoto zákona o společnosti, popřípadě ustanovení o spoluvlastnictví.

32. Podle § 713 odst. 1 až 3 občanského zákoníku součástí společného jmění užívají, berou z nich plody a užitky, udržují je, nakládají s nimi, hospodaří s nimi a spravují je oba manželé nebo jeden z nich podle dohody. Povinnosti a práva spojená se společným jměním nebo jeho součástmi náleží oběma manželům společně a nerozdílně. Z právních jednání týkajících se společného jmění nebo jeho součástí jsou manželé zavázáni a oprávněni společně a nerozdílně. Podle § 714 odst. 1 a 2 občanského zákoníku v záležitostech týkajících se společného jmění a jeho součástí, které nelze považovat za běžné, právně jednají manželé společně, nebo jedná jeden manžel se souhlasem druhého. Odmítá-li manžel dát souhlas bez vážného důvodu a v rozporu se zájmem manželů, rodiny nebo rodinné domácnosti, či není-li schopen vůli projevit, může druhý manžel navrhnout, aby souhlas manžela nahradil soud. Jedná-li právně manžel bez souhlasu druhého manžela v případě, kdy souhlasu bylo zapotřebí, může se druhý manžel dovolat neplatnosti takového jednání.

33. Podle § 3028 odst. 2 občanského zákoníku není-li stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

34. Podle § [číslo] věci náležející obvyklému vybavení rodinné domácnosti přestávají být dnem nabytí účinnosti tohoto zákona součástí společného jmění.

35. Podle § 143 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013, (dále jen, SZO) společného jmění manželů tvoří a) majetek nabytý některým z manželů nebo jimi oběma společně za trvání manželství, s výjimkou majetku získaného dědictvím nebo darem, majetku nabytého jedním z manželů za majetek náležející do výlučného vlastnictví tohoto manžela, jakož i věcí které podle své povahy slouží osobní potřebě jen jednoho z manželů, b) závazky, které některému z manželů nebo oběma manželům společně vznikly za trvání manželství, s výjimkou závazků, týkajících se majetku, který náleží výhradně jednomu z nich, a závazků jejichž rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, které přezval jeden z nich bez souhlasu druhého. Dle § 143 odst. 2 SZO stane-li se jeden z manželů za trvání manželství společníkem obchodní společnosti nebo členem družstva, nezakládá nabytí podílu, včetně akcií, ani nabytí členských práv a povinností členů družstva, účast druhého manžela na této společnosti nebo družstvu, s výjimkou bytových družstev. Podle § 144 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013, pokud není prokázán opak, má se za to, že majetek nabytý a závazky vzniklé za trvání manželství tvoří SJM.

36. V souzeném případě dospěl soud po zhodnocení nesporných tvrzení účastníků o tom, že mezi nimi nedošlo k vypořádání zaniklého SJM dohodou a že měli zákonný režim vlastnictví, v návaznosti na rozvodový rozsudek zdejšího soudu k závěru, že podle § 736 a § 740 občanského zákoníku jsou zákonné podmínky pro vypořádání zaniklého SJM účastníků soudem dány. V souladu s ustanovením § 740 věty druhé občanského zákoníku a ustálené judikatury soudů ve věci vypořádání SJM, která je použitelná dle názoru soudu s ohledem na zásadně obdobnou dikci zákonných předpisů i při interpretaci občanského zákoníku účinného od 1. 1. 2014 (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn.: 22 Cdo 2433/99, sp. zn. 22 Cdo 1112/2006, sp. zn. 22 Cdo 3915/2009) soud vypořádával majetek účastníků, který tvořil jejich SJM ke dni rozvodu manželství a ke dni rozhodnutí soudu existoval a který účastníci žádali vypořádat, a to zásadně dle stavu ke dni zániku SJM s přihlédnutím k běžnému opotřebení, hodnotu majetku určil dle jeho obvyklé ceny v době rozhodnutí soudu. Otázku, zda věc, nebo jiná majetková hodnota náleží do SJM soud posuzoval v souladu s přechodnými ustanoveními nového občanského zákoníku dle právních předpisů účinných v době nabytí majetku. Řízení o vypořádání zaniklého SJM má charakter tzv. řízení Iudicium Duplex, z čehož plyne, že soud je sice vázán návrhem účastníků, pokud jde o rozsah majetku, překročit návrhy účastníků může jen ohledně tvrzené ceny majetku a rozdělení věcí a hodnot mezi účastníky (k tomu srov. např. rozhodnutí NS ČR sp. zn.: 22 Cdo 684/2004).

37. V souladu s recentním přístupem Nejvyššího soudu vycházejícího právě z charakteru řízení o vypořádání SJM, který opravňuje soud vypořádat pouze majetek označený účastníky, a to i ve vícero po sobě navazujících soudních řízeních, popř. vícero zákonnými způsoby a kdy se již nevypořádává celá masa SJM, soud rozhodoval o částečném zastavení řízení a částečném odmítnutí žaloby.

38. Od 1.1.2014 přestaly být v SJM účastníků věci tvořící obvyklé vybavení rodinné domácnosti. Věci mající tento charakter soud při neexistenci výslovné právní úpravy pro jejich vypořádání po rozpadu rodinné domácnosti a rozvodu manželství vypořádal v souladu s § 10 odst. 1 občanského zákoníku analogicky podle stávající právní úpravy vypořádání SJM, jako obsahem a účelem nejbližších ustanovení zákona. V souladu s ustálenou judikaturou, např. již shora zmíněné rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22Cdo 5703/2015, nebo rozhodnutí publikované ve

Sbírece rozhodnutí NS ČSR pod R 8/1977, soud při absenci speciální úpravy per analogiám § 10 odst. 1 občanského zákoníku vypořádával také tvrzený vnos žalovaného na úhradu společných úvěrů účastníků u Komerční banky a.s. a u SFRB představující platby na dluhy po zániku SJM až do rozhodnutí soudu. Pro zjednodušení odůvodnění rozsudku soud níže v textu nerozlišuje věci vypořádávané per analogiam podle ustanovení o vypořádání zaniklého SJM od majetku v zaniklém SJM, neboť pro potřeby majetkového vyrovnání mezi bývalými manželi je rozlišení bez praktického významu.

39. Jak prokazuje nesporné tvrzení ve spojení s oddacím listem účastníků a rozsudkem o rozvod jejich manželství, účastníci nabývali v souladu a dle podmínek zákonné úpravy (do 31. 12. 2013 dle § 143 SZO, od 1. 1. 2014 dle § 709 až § 712 občanského zákoníku) majetek do SJM počínaje dnem 10. 3. 2001 až do 13. 2. 2017.

40. Jak je mezi nimi nesporné, za trvání manželství dílem ze společných prostředků účastníci nabyly vlastnictví k nemovitostem označeným ve III. výroku tohoto rozsudku, kdy rodinný dům, který je součástí pozemku vystavěli. Z nesporných skutečností soud také prokázal, že součástí SJM jsou i movité věci označené v I. a III. výroku tohoto rozsudku, když i u nich se účastníci shodli na tom, že byly pořízeny z prostředků v zákonném režimu SJM za trvání manželství. Z nesporných tvrzení žalobkyně a žalovaného má soud dále za prokázané, že za trvání manželství založili stavební spoření u [obec] pyramidy, [ulice] spořitelny Komerční banky, a.s., kdy stavební spoření ke dni rozhodnutí soudu stále trvají a ke dni zániku SJM na každém z účtů spoření byl totožný zůstatek, pročež žalobkyně žádá vypořádat práva a povinnosti k těmto spořením pro předejití případných dalších sporů a z důvodu právní jistoty.

41. Před koncentrací řízení, která nastala dne 22. 2. 2018, žalobkyně předmětem vypořádání učinila povšechně označené akcie s dovětkem, že bližší informace o nich od žalovaného nezískala, sama k nim přístup nemá, akcie řádně specifikovala až po doplnění dokazování soudem k jejímu včas uplatněnému důkaznímu návrhu. Za tohoto stavu, kdy žalobkyně bez součinnosti žalovaného nebyla s ohledem na informační deficit schopna řádně akcie označit, přitom žalovaný, ač měl prostor se k návrhu k výzvě soudu vyjádřit, tak neučinil s argumentem, že návrh je neproveditelný, soud vycházející z judikatury Nejvyššího soudu ve věci přítomnosti informačního deficitu strany nesoucí břemeno tvrzení (např. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1336/2015) dospěl závěru, že k řádnému zahrnutí akcií do vypořádávaného majetku postačilo, jestliže jej žalobkyně označila do koncentrace řízení obecně a následně po odstranění informačního deficitu řádně toto označení doplnila způsobem, který objektivně tento majetek nezaměnitelným způsobem určuje. Ze zprávy Patria Finance a.s. ve spojení se zjištěními z výpisů z evidenčních účtů na jméno žalovaného u této společnosti vedených v CZK a USD soud prokázal, že za trvání manželství žalovaný zcela jistě nejméně dílem ze společných prostředků, jak prokazuje zjištění z výpisu z účtu žalobkyně, že s účelovým určením na nákup akcií převedla dne 18. 2. 2011 na tuto společnost 100 000 Kč a kdy výpis z evidenčního účtu žalovaného u [anonymizována dvě slova] prokazuje, že prostředky na nákup akcií byly placeny žalovaným průběžně od roku 2010 až do roku 2014 v řádu desetitisíců (celkem 600 000 Kč), teprve v roce 2015 přišly jednorázové platby 200 000 a 400 000 Kč, přitom akcie označené ve výroku rozsudku byly dílem financovány z výtěžku z prodeje jiných akcií zakoupených z vložených prostředků i před rokem 2015, nakupoval akcie. Akcie zakoupené za finanční prostředky za trvání manželství se staly v souladu s § 143 odst. 1 SZO součástí SJM. Jestliže žalovaný až po koncentraci řízení proti vypořádání akcií brojil tím, že akcie nejsou součástí SJM, neboť je pořídil za 200 000 Kč a 400 000 Kč z dědictví, tak jednak tuto obranu vyvrací shora prokázaná skutečnost o průběžném nákupu a prodeji akcií prokazatelně ze společných peněz, především však žalovaného obrana byla uplatněna v rozporu se zákazem nových tvrzení a důkazů po koncentraci řízení, když již v žalobě v souladu s konstantní judikaturou soudu při informačním deficitu byly akcie učiněny předmětem vypořádání a žalovanému nic nebránilo, aby svou procesní obranu uplatnil, zvláště, když k tomu byl usnesením soudu i v tomto směru vyzván. Jak shora uvedeno, při vypořádání majetku

zahrnutého některým z manželů do předmětu řízení soud není vázán tvrzenou cenou tohoto majetku, proto argument žalovaného, že se o vypořádání akcií v tvrzené hodnotě přes 700 000 Kč dozvěděl až po koncentraci řízení a teprve poté mohl proti položce řádně brojit, je lichý. Na straně žalovaného nelze shledávat u předmětné vypořádací položky žádný informační deficit, když zpráva Patria Finance a.s. a výpisy z evidenčních účtů jednoznačně prokazují, že akcie nakupoval, spravoval (míněno ve vztahu mezi manželi) a prodával žalovaný. Soud tak dílčí otázku vlastnictví akcií účastníků ke dni rozvodu uzavřel ze zprávy Patria Finance, a. s. prokázaným zjištěním, že ke dni 13. 2. 2017 v SJM žalobkyně a žalovaného bylo 1 550 ks akcií [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] US64828T 2015, dále 400 ks akcií [anonymizována dvě slova] ISIN US95790D1054 a peněžní prostředky ve výši 388,97 Kč a 540,68 USD.

42. V souladu s ustálenou judikaturou (srov. např. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2875/2006 ze dne 31. 3. 2009) obchodní podíl ve společnosti s ručením omezeným nabytý jedním z manželů za trvání SJM i jen z části ze společných prostředků manželů představuje podle § 143 odst. 1 SZO společnou majetkovou hodnotu náležející do SJM. Jak prokazuje společenská smlouva o založení [právnícká osoba] a výpis z obchodního rejstříku, tato společnost vznikla za trvání manželství dne 26. 9. 2001, přičemž žalovaný je zakládajícím společníkem s obchodním podílem ve 25 % odpovídajícího základnímu vkladu ve výši 50 000 Kč, jež byl ze 100 % splacen, a to z 1/2 z prostředků v režimu SJM v roce 2009, jak je nesporné a co do částky 25 000 Kč před založením společnosti vyplacením správcí z výlučných prostředků žalovaného, na což soud usoudil ze zjištění z peněžního deníku žalovaného vedeného v jeho podniku podnikající fyzické osoby, jmenovitě zjištění, kdy v srpnu 2001 s účelovým určením příprava na budoucí podnikání žalovaný z pokladny vybral 30 000 Kč, které byly získány podnikatelskou činností ještě před uzavřením manželství v březnu 2001, přitom v měsíci výběru získal příjem z výdělečné činnosti 60 000 Kč určený pro osobní spotřebu. Je tedy zřejmé, že částka 25 000 Kč na splacení 1/2 základního vkladu splatné před uzavřením společnosti měla původ ve výlučném majetku žalovaného, a ne z výtěžku podnikání spadajícího do SJM. Nicméně, na rozdíl od stávající úpravy občanského zákoníku, který i obchodní podíl pokládá za věc, u níž lze pojmově uvažovat o přesném okamžiku jejího vzniku, dle § 118 odst. 1 SZO ve spojení s § 114 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, účinného do 31. 12. 2013 představoval obchodní podíl společníka ve společnosti s ručením omezeným tzv. jinou majetkovou hodnotu, vyjadřující majetkovou účast (vedle personální) společníka na společnosti a z této účasti plynoucí práva a povinnosti, přičemž výše účasti se určovala podle poměrů vkladu společníka k základnímu kapitálu společnosti, nestanovila-li společenská smlouva jinak, což v souzeném případě nestanovila, jak prokazuje notářský zápis o uzavření společenské smlouvy ve svém čl. 10. S ohledem na majetkové sankce při nesplacení celého vkladu upravené např. v § 113 a násl. obchodního zákoníku tak je pro majetkovou hodnotu obchodního podílu velmi podstatné (srov. zejména možnost vyloučit společníka ze společnosti s přechodem jeho podílu na společnost dle odst. 4,5 jmenovaného ustanovení), zda byl základní vklad splacen celý, či nikoliv. Teprve splacením celého vkladu se bezpodmínečně zakládá majetková účast společníka na společnosti v rozsahu odpovídajícímu poměru jeho vkladu vůči základnímu kapitálu společnosti, ostatně jakou majetkovou hodnotu obchodní podíl má, by bylo postaveno až při likvidaci společnosti, nebo převodu podílu. Shrnuto, jestliže základní vklad ve [právnícká osoba] byl žalovaným zcela splacen i za použití společných prostředků manželů, stal se obchodní podíl jako jiná majetková hodnota součástí SJM (k tomu srovnej vedle shora jmenovaného rozhodnutí, také např. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 22 Cdo 700/2004). Při tomto právním názoru soud nevzal za důvodnou námitku žalovaného proti nařízení znaleckého důkazu z oboru ekonomiky k ocenění obchodního podílu.

43. Z nesporných tvrzení účastníků má soud za prokázané, že žalobkyně bez souhlasu žalovaného krátce před rozvodem manželství převedla ze společných úspor na svém účtu částku 250 000 Kč své matce na nákup vozidla ve vlastnictví matky žalobkyně, dle vyjádření žalobkyně

se její matka po doplacení zůstatku kupní ceny žalobkyní zavázala darovat vozidlo žalobkyni. De facto, dle ekonomického účelu transakce, tedy žalobkyně ze SJM vyvedla 250 000 Kč na svůj výlučný majetek. Ve smyslu § 742 písm. b) občanského zákoníku je proto žalobkyně povinna nahradit do SJM částku 250 000 Kč.

44. Ze smlouvy o úvěru uzavřené mezi účastníky a Komerční bankou a.s. a žalovaným a SFRB ve spojení se zprávami Komerční banky a.s. o zůstatku a úročení úvěru ke dni 6. 8. 2019 a SFRB ke dni 8. 8. 2019 v návaznosti na zjištění z výpisů z účtů žalovaného o měsíčních pravidelných platbách na úvěr u Komerční banky a.s. ve výši 10 178 Kč (bez poplatku za výpis) a na úvěr u SFBD ve výši 1518 Kč, spolu s vyjádřením žalovaného, že v pravidelném splácení pokračuje, o čemž soud s ohledem na jeho platební morálku prokázanou výpisy z účtu nemá pochybnosti, soud vzal za prokázané, že ke dni rozhodnutí soudu dosahoval zůstatek úvěru účastníků u Komerční banky a.s. částky 1 592 840 Kč (od prokázaného zůstatku ke dni 6. 8. 2019 ve výši 1 603 017,22 Kč při smluvně dané, žalovaným dodržované, splatnosti vždy do každého 25. dne v měsíci ke dni rozhodnutí soudu proběhla další platba na jistinu a úrok ve výši 10 178 Kč, která byla od sděleného zůstatku odečtena) a zůstatek úvěru u SFRB částku 120 140 Kč (od zůstatku ke dni 8. 8. 2019 při platbách kolem 16. až 18. dne v měsíci bylo při 2% úročení odečteno za srpen 2019 1313,40 Kč zaplacených na jistinu, k 17. 8. 2019 jistina činila 121 439,70 Kč, k 18. 9. 2019 činil úrok 219 Kč, tedy zůstatek úvěru dosahoval částky 120 140 Kč). Oba závazky vznikly za trvání manželství se souhlasem obou manželů, jsou proto dle § 143 odst. 1 písm. b) SZO ve spojení s přechodným ustanovením § 3028 odst. 2 občanského zákoníku součástí zaniklého SJM.

45. Žalobkyně v řízení uplatnila také svůj vnos z výlučného majetku do pořízení nemovitostí ve výši vložených peněz, když valorizaci vnosu nepožadovala, soud proto nešel nad rámec jejího návrhu a z moci úřední níže prokázaný vnos nevalorizoval. Byť žalobkyně tvrdila vnos nejméně ve výši 1 800 000 Kč, soud vzal za prokázaný vnos do výstavby rodinného domu ve výši 1 728 322,80 Kč. Ze smlouvy o převodu družstevního bytu členu družstva z roku 1999 ve spojení s kupní smlouvou o převod bytu uzavřenou mezi žalobkyní jako prodávajícím a Ing. [příjmení] jako kupujícím dne 13. 7. 2005 spolu s výpisem z účtu žalobkyně ke dni 21. 7. 2005 má soud za prokázané, že žalobkyně před manželstvím byla výlučným vlastníkem bytové jednotky v [obec], kterou za trvání manželství prodala za kupní cenu 1 615 000 Kč, jež byla na její účet připsána dne 21. 7. 2005. Výpisem z devizového účtu žalobkyně u IPB ze dne 31. 5. 2000 a především z pokladního dokladu IPB ze dne 15. 6. 2000 a tehdy aktuálním měnovým kurzem má soud za prokázané, že žalobkyně do manželství přinesla své výlučné úspory z doby pobytu ve Švýcarsku ve výši 113 322,80 Kč, neboť po směně na CZK při tehdy aktuálním kurzu dne 15. 6. 2000 vybrala ze svého devizového účtu částku 4 800 CHF. Zjištění z čestného prohlášení sestry žalobkyně, že žalobkyně měla z dob práce ve Švýcarsku naspořeno 250 000 Kč a z toho 100 000 Kč zapůjčila v roce 1998 sestře, která jí půjčku vrátila v roce 2004, soud za prokázané nemá, neboť čestnému prohlášení nelze přisuzovat stejnou vypovídací schopnost jako svědecké výpovědi, když podatel jej nečiní po poučení o důsledcích křivé výpovědi, nad to věrohodnost zjištění podlamuje blízký příbuzenský vztah žalobkyně a její sestry. Výslech sestry, u něhož by soud věrohodnost výpovědi mohl posoudit, do koncentrace řízení navržen nebyl. Jestliže výpis z účtu žalobkyně ze dne 21. 7. 2005 prokazuje úspory v částce 200 000 Kč, když tuto částku si převedla na svůj jiný účet, nutno s ohledem na zjištění o výplatě švýcarských franků spolu se zjištěním z oddacího listu o datu uzavření manželství a datu narození prvního dítěte, jak je prokazováno rozvodovým rozsudkem, uzavřít, že rozdíl mezi úsporami ze Švýcarska a převedenou sumou byl naspořen již za trvání manželství. Z nesporných tvrzení účastníků, jako i smlouvy o úvěru uzavřené s Komerční bankou a.s. má soud za prokázané, že účastníci rodinný dům v [obec], než se stal součástí pozemku, nabyli zhotovením za trvání manželství, tedy stal se v souladu s § 143 odst. 1 písm. a) SZO součástí jejich SJM, pozemek zhodnocený stavbou ke dni zániku SJM se v tomto majetkovém režimu nacházel. Výpisy z účtu žalobkyně ve spojení se shora jmenovanými fakturami vystavenými stavebními firmami prokazují, že účastníci začali

s výstavbou domu na podzim 2005 po vyplacení kupní ceny za byt žalobkyně a že úspory žalobkyně na jejím účtu a prostředky z prodeje bytu byly do výstavby domu investovány, neboť další prostředky získané z úvěrů přišli až v roce 2006, jak prokazují data uzavření úvěrových smluv. S ohledem na prokázané narození prvního syna v lednu 2003 a druhého v lednu 2005 lze uvěřit žalobkyni, že z výdělečné činnosti žalovaného a podpory v mateřství žalobkyně během let výstavby účastníci významné úspory nenašetřili. Soud tak má za to, že žalobkyně ze svého výlučného majetku vnesla do SJM hodnotu ve výši 1 728 322,80 Kč a podle § 742 odst. 1 písm. c) občanského zákoníku má právo na její náhradu.

46. Žalovaný brojil proti nároku žalobkyně na vypořádání obchodního podílu ve [právnícká osoba] tvrzením, že základní vklad ve společnosti nabyt z výlučných prostředků, a proto není součástí SJM. Ačkoliv v řízení bylo prokázáno (viz. odst. 42 rozsudku), že obchodní podíl tvoří majetek v SJM, má soud za to, že spravedlivému uspořádání vztahů mezi účastníky, zejména když činnost společnosti je úzce spjata s osobním nasazením žalovaného, jak prokazuje znalecký posudek a výslech znalce [příjmení] [příjmení], odpovídá, jestliže soud logickým argumentem a maiori ad minus dovodí, že imanentní návrhu žalovaného řádně uplatněnému před koncentrací řízení na vyloučení obchodního podílu ze SJM je i návrh na vypořádání jeho valorizovaného vnosu do pořízení obchodního podílu. Jak shora prokázáno, žalovaný ze svých výlučných prostředků splatit základní vklad z 50 %, dle § 742 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 742 odst. 2 občanského zákoníku je tedy jeho návrh důvodný co do náhrady toho, co do pořízení obchodního podílu vložil s přihlédnutím ke zhodnocení této investice, které se odvíjí od toho, o kolik se zvýšila majetková práva na společnosti vázaná na základní vklad. Jestliže vložil 50 % základního vkladu a dle stavu ke dni rozvodu v současných cenách došlo podnikatelskou činností ke zvýšení majetkové hodnoty obchodního podílu z původního nominální výše základního vkladu na současnou reálnou hodnotu dle stavu ke dni rozvodu, rovná se jeho valorizovaný vnos 50 % této reálné hodnoty obchodního podílu.

47. Jak shora uvedeno, majetkový režim vnosů jednoho z bývalých manželů do zaniklého, avšak dosud nevypořádaného majetku v SJM sdílí obdobný režim jako SJM. V řízení bylo výpisem z účtu žalovaného, dále výpisem z úvěrového účtu účastníků u SFRB a nerozporovaného tvrzení žalovaného o pravidelných platbách na společné dluhy i v srpnu a září prokázáno, že po zániku SJM žalovaný na dluh u Komerční banky a.s. sám zaplatil ke dni rozhodnutí soudu, když výpisy z účtu žalovaného a úvěrová smlouva prokazují splatnost až ke každému 25. dni v měsíci, částku 297 777 Kč a na úvěr u SFRB ke dni rozhodnutí soudu (při platbách obvykle do 18. dne měsíce včetně) částku 48 576 Kč Celkem tedy vnos žalovaného do umoření společných dluhů dosáhl ke dni rozhodnutí soudu částky 346 333 Kč. Žalovaný má proto podle § 742 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 10 odst. 1 občanského zákoníku na nahrazení svého vnosu ve vyčíslené výši. Při vyhlášení rozsudku došlo ke zjevné nesprávnosti při výpočtu, neboť soud při výpočtu vypořádacího podílu kalkuloval vnos žalovaného ve výši 353 576 Kč tak, jak bylo žalovaným nárokováno; k chybě ve výpočtu došlo v důsledku toho, že žalovaný předložil jako důkaz k prokázání vnosu dva výpisy z jeho účtu, přičemž lednová splátka byla zahrnuta v obou. Tuto zjevnou nesprávnost soud opravil následně vydaným opravným usnesením k rozsudku, kde soud již vyšel z vnosu žalovaného v částce 346 333 Kč a v návaznosti na to upravil výši vypořádacího podílu pro žalobkyni.

48. Ač účastníci z počátku řízení v druhé půli roku 2017 učinili nespornou obvyklou cenu nemovitostí v SJM, soud při obecně známé informaci o posunech na realitním trhu v nastalých letech shledal tvrzení žalobkyně o zvýšení ceny nemovitostí v souvislosti s vývojem trhu jako důvodně uplatněnou novou skutečnost, kterou bez své viny nemohla do koncentrace řízení uvést, a proto k návrhu žalobkyně provedl důkaz znaleckým posudkem znaleckého ústavu z oboru ekonomika, oceňování nemovitostí a výslechem znalců. Ze závěru znaleckého posudku znaleckého ústavu ENI CONSULT spol. s r.o., který ve spojení s doplňujícím prohlášením o vědomí následků nepravdivého znaleckého posudku, splňuje náležitosti kladené § 127a o.s.ř. na

důkaz znaleckým posudkem, spolu s výpovědí znalců má soud za prokázané, že ke dni rozhodnutí soudu obvyklá cena nemovitostí účastníků dle jejich stavu ke dni rozvodu manželství s přihlédnutím k obvyklému opotřebení v cenové hladině ke dni rozhodnutí soudu dosahuje částky 7 500 000 Kč. Znalci svůj závěr dostatečně podložili porovnáním s realizovanými kupními cenami technicky, druhově i lokalitou srovnatelných nemovitostí, dostatečně také zhodnotili vliv vad nemovitosti s náklady na jejich odstranění na celkovou obvyklou cenu pozemku se stavbou rodinného domu, navýšení ceny oproti předchozímu odbornému vyjádření dostatečně zdůvodnili svou odbornou znalostí vývoje trhu, soud proto nemá důvod pochybovat o správnosti jejich závěru. Soud tak uzavřel, že obvyklá cena nemovitostí účastníků v SJM je právě ve výši 7 500 000 Kč.

49. Na obvyklé ceně movitých věcí ve výši tak, jak uvedeno ve výročí tohoto rozsudku se účastníci shodli. Soud proto při ocenění movitých věcí vyšel z nesporných tvrzení účastníků.

50. Také akcie soud ocenil pro účely vypořádání SJM jako věci, tedy dle počtu a typu ke dni zániku SJM v obvyklých cenách ke dni rozhodnutí soudu. Soud přitom zohlednil právní povahu zaknihovaných akcií, na které ke dni nabytí do SJM bylo nahlíženo jako na věci, jak lze usoudit z ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů, účinného do 31. 12. 2013 a z ustanovení § 525 odst. 1 ve spojení s § 514 a § 489 občanského zákoníku (u akcií nabytých do vlastnictví po 1.1.2014). Dle názoru soudu není důvod, ba naopak zohledňuje rizikovost tohoto kapitálového majetku, nepřihlédnout u akcií při ohodnocení k redukci, či valorizaci hodnoty. Za předpokladu, že manžel spravující toto majetkové portfolio nejednal hrubě proti zásadám péče řádného hospodáře bez vědomí, či dokonce v rozporu s vůlí druhého manžela, je spravedlivé, aby pokles hodnoty akcií nesli oba bývalí manželé. V souzeném případě nebylo tvrzeno a ani prokázano, že by žalovaný závažným způsobem zanedbal správu akcií, pokles hodnoty akcií je důsledkem pohybu akciového trhu. Ze zpráv Patria Finance, a. s. ke dni 13. 2. 2017 a ze dne 9. 9. 2019 ve spojení s kurzovním lístkem ČNB má soud za prokázané, že ke dni rozvodu manželství vlastnili účastníci v SJM zaknihované akcie, a to 1 550 ks akcií [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] US64828T 2015 a 400 ks akcií [anonymizována dvě slova] ISIN US95790D1054 v obvyklé tržní ceně ke dni rozhodnutí soudu 528 527 Kč (akcie [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno]) a 89 958 Kč (akcie [anonymizována dvě slova]), celkem akcie v obvyklé ceně 618 485 Kč (po zaokrouhlení ceny i kurzu).

51. Jak prokazuje zpráva Patria Finance a.s. a výpisy z evidenčních účtů žalovaného u této společnosti, ke dni rozvodu manželství byl na evidenčních účtech vedle akcií i zůstatek ve výši 540,68 USD, což je dle kurzu ČNB ke dni 13. 2. 2017 částka 13 745 Kč a částka 389 Kč. S těmito částkami, které ke dni rozvodu spravoval žalovaný, bylo počítáno jako s majetkem výlučně užívaným jím při výpočtu vypořádacího podílu.

52. Obvyklou cenu 25% obchodního podílu ve společnosti OPEN SOLUTION s.r.o. dle stavu společnosti ke dni rozvodu, avšak v aktuálních cenách soud určil v souladu se závěrem znaleckého posudku z oboru ekonomika Ing. Fialky částkou 1 221 000 Kč. Dle názoru soudu znalec svůj závěr nejenom v samotném posudku, ale především při svém výslechu u soudu řádně a věrohodně obhájil, přesvědčivě zdůvodnil, proč a jakým způsobem výši obvyklé ceny ovlivňují nejenom finanční rezervy společnosti na účtech, ale i případné likvidační náklady a zejména rizikovost podnikání společnosti v souvislosti se závislostí na osobní činnosti žalovaného, čímž znalec vyvrátil, jak argumenty ve prospěch vyšší ceny ze strany žalobkyně, tak i opačné uplatněné žalovaným.

53. Práva a povinnosti účastníků spojené se smlouvami o stovebním spoření soud neoceňoval pro nadbytečnost, neboť ze stanovisek účastníků má soud za prokázané, že majetkové hodnoty jsou u každé ze smluv stejné. V řízení nebylo tvrzeno ukončení smluvních vztahů ke dni rozhodnutí soudu. Soud je proto přikázal každému z účastníků bez vyčíslení zůstatků.

54. Při přikázání věcí do vlastnictví každého z účastníků se soud řídil zákonnými pravidly § 742 odst. 1 občanského zákoníku, s vědomím, že vypořádání zaniklého SJM podle zákonných hledisek má přednost před stanovisky účastníků, kterými soud v tomto ohledu není vázán. Byť si je soud vědom toho, že jednou z judikatorních zásad při vypořádání SJM je i požadavek, aby vyrovnávací podíl byl finančně co nejnižší, za situace, kdy v řízení bylo prokázáno, že movité věci představují vzhledem k celé vypořádávané mase majetku pouze marginální hodnotu, upřednostnil soud v souzeném případě z tohoto důvodu, při srovnatelných zásluhách účastníků o nabytí a udržení majetku a péči o domácnost a děti, hledisko účelného využití věcí, solventnosti každého z účastníků vyplatit druhého, zásluhu o nabytý majetek (zejména u akcií) a taktéž faktické držení věcí a jejich správu každým z manželů.

55. Nemovitosti byly přikázány do výlučného vlastnictví žalovaného, neboť ten je po odchodu žalobkyně do jiného bydliště užívá pro bydlení, společně s dětmi, svěřenými do společné péče, jak prokazuje nezpochybněné žalobní tvrzení. Především však s ohledem na podnikání v prosperující obchodní společnosti, což prokazuje znalecký posudek z oboru ekonomika, níže uvedené přikázání akcií do jeho výlučného vlastnictví, prostředků na stavebním spoření a předschváleným hypotečním úvěrem ve výši 2 800 000 Kč, což soud prokázal z vyjádření žalovaného, je u žalovaného oproti žalobkyni, která je zaměstnaná jako učitelka, reálnější schopnost získání finančních prostředků na výplatu vypořádacího podílu. V neposlední řadě soud při tomto rozhodnutí vyšel z procesních stanovisek účastníků.

56. Movité věci byly mezi žalobkyni a žalovaného rozděleny tak, jak ve výročích uvedeno, podle jejich faktického rozdělení mezi účastníky a užívání v jejich stávajících domácnostech; po zvážení již shora zmíněné minimální hodnoty movitostí vzhledem k celku SJM, takže i přikázání výlučně do vlastnictví žalobkyně by významný vliv na výši vypořádacího podílu nemělo. Které z věcí se nacházejí v domácnosti žalobkyně a které u žalovaného bylo nesporné.

57. Akcie soud přikázal do výlučného vlastnictví žalovaného s ohledem na princip zásluhovosti o nabytí a také udržení (resp. v daném případě devalvací) tohoto majetku, když z bývalých manželů to je žalovaný, který dával pokyn k nákupu, správě a dispozicím s akciemi; jak prokazuje zpráva Patria Finance a.s. a výpisy z evidenčních účtů ve spojení s vyjádřeními účastníků v průběhu řízení.

58. [ulice] podíl ve [právnícká osoba] byl přikázán žalovanému s ohledem na respektování personální složky obchodního podílu, neboť práva a povinnosti v obchodní společnosti jsou spojena s osobou žalovaného.

59. Za stavu, kdy žalovaný výslovně nesouhlasil s přikázáním dluhů účastníků u Komerční banky a.s. a SFRB váznoucích na nemovitostech, soud přikázal každému z účastníků 1/2 těchto dluhů.

60. Shrnuto, aktiva zaniklého SJM představuje majetek v hodnotě 9 832 069 Kč, a to nemovitosti v obvyklé ceně 7 500 000 Kč, akcie v obvyklé ceně a zůstatky na evidenčních účtech ve výši 632 619 Kč, obchodní podíl v obvyklé ceně 1 221 000 Kč, movité věci v obvyklé ceně 228 450 Kč, tzv. odklon žalobkyně ve výši 250 000 Kč. Pasiva jsou představována zůstatkem úvěru účastníků u Komerční banky a.s. ve výši 1 592 840 Kč a zůstatkem úvěru ve výši 120 140 Kč u SFRB. [obec] hodnota majetku v SJM činí částku 8 119 089 Kč. Žalobkyně prokázala vnos ze svého výlučného vlastnictví do výstavby domu ve výši 1 728 323 Kč, na straně žalovaného byl prokázán vnos z výlučného vlastnictví do obchodního podílu po valorizaci ve výši 610 500 Kč, dále do umoření dluhů účastníků po rozvodu manželství až ke dni rozhodnutí soudu ve výši 346 333 Kč, celkem tedy 956 833 Kč. Hodnota SJM po odečtení vnosů se rovná částce 5 433 933 Kč; při paritním vypořádání SJM se tak má ze zaniklého SJM každému z účastníků dostat majetku v obvyklé ceně 2 716 966,50 Kč.

61. Žalobkyni byly do výlučného vlastnictví přikázány movité věci v obvyklé ceně 50 050 Kč, dále nutno na její straně počítat s částkou 250 000 Kč, které bez vědomí žalovaného užila ve svůj

výlučný prospěch, když peníze převedla na svou matku. Žalobkyni se tedy vypořádáním SJM dostává majetku v obvyklé hodnotě 300 050 Kč. K úhradě jí jsou přikázány dluhy v celkové výši 856 490 Kč. Její podíl na SJM je tedy záporný: - 556 440 Kč.

62. Do výlučného vlastnictví žalovaného byly přikázány nemovitosti v hodnotě 7 500 000 Kč, movité věci v hodnotě 178 400 Kč, obchodní podíl v obvyklé ceně 1 221 000, akcie v obvyklé ceně 618 485 Kč, ke dni rozvodu disponoval se zůstatky na evidenčních účtech u Patria Finance a.s. ve výši 14 134 Kč, tedy dostává se mu majetku v obvyklé ceně 9 532 019 Kč, přitom je zavázán k zaplacení dluhů ve výši 856 490 Kč. Ze SJM se žalovanému dostává jmění ve výši 8 675 529 Kč, po odečtení jeho vnosu 7 718 696 Kč.

63. Na vypořádací podíl žalobkyně je proto žalovaný povinen zaplatit částku po zaokrouhlení na celé koruny 5 001 730 Kč, neboť o tuto hodnotu se mu dostává rozhodnutím soudu o rozdělení SJM většího majetku. [příjmení] 5 001 730 Kč vice versa odpovídá vyrovnání jmění žalobkyně ze SJM – 556 440 + její vnos 1 728 323 Kč + ½ SJM ve výši 2 716 966,50 Kč (V odůvodnění již soud vychází z rozhodnutí ve věci ve znění opravného usnesení, kterým byl ponížěn vnos žalovaného do úmoru dluhů o 7 243 Kč).

64. O povinnosti žalovaného zaplatit žalobkyni částku na vypořádací podíl ve splátkách tak, jak uvedeno v XI. výroku tohoto rozsudku ve znění opravného usnesení bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 věty poslední o.s.ř., když soud zohlednil výši částky na vypořádací podíl a taktéž reálné časové schopnosti žalovaného částku splatit za použití výdělku z podnikání, dále např. prodejem akcií, ukončení stavebního spoření a zajištění si financí prostřednictvím hypotečního úvěru. Zároveň soud zohlednil i nárok žalobkyně, aby dluh nebyl splácen vzhledem k okolnostem případu pro ni nepřiměřeně dlouhou dobu a tím nedošlo k reálnému krácení přiznané částky.

65. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dále § 146 odst. 2 o.s.ř. v případě zastavení řízení, tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení více úspěšná, nárok na náhradu 7 % účelně vynaložených nákladů řízení. Soud je v souladu s ustálenou judikaturou ústavního soudu, dle níž principy spravedlivého rozhodování nesmí vyjímát ani rozhodnutí o nákladech řízení, toho názoru, že u vypořádání SJM nelze vyjít při stanovení úspěchu a neúspěchu ve věci pouze z porovnání žalobního návrhu a rozhodnutí ve věci, neboť to by ve svém důsledku při obvykle obdobné obeznámenosti bývalých manželů s tím, co tvoří předmět jejich společného jmění a jaká je jeho pravděpodobná cena, znamenalo, že na náhradu nákladů řízení by měl zpravidla nárok v celém rozsahu ten z nich, který si se žalobou pospíšil, aniž by například byly vyčerpány možnosti smírného mimosoudního vyřešení vypořádání SJM. Zároveň soud vyšel z judikovaného požadavku na účelnost řízení, aby samotné rozhodování o nákladech řízení se svou náročností neblížilo rozhodnutí ve věci samé (srov. např. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 22Cdo 3730/2015, dle něhož nelze připustit, aby se rozhodování o náhradě nákladů řízení svou náročností blížilo rozhodování ve věci samé a dle kterého je třeba procesní úspěch posuzovat podle více hledisek, nejenom vzít v úvahu výsledek řízení a poměřit jej s návrhy stran v průběhu řízení, ale také přihlížet i k výši požadované a skutečně přiznané výše vypořádacího podílu a zohlednit výsledek sporu mezi účastníky o to, které věci (majetkové položky o vyšší hodnotě) náleží do společného jmění manželů a které nikoliv, přitom tam, kde je předmětem vypořádání mnoho věcí, nelze přihlížet ke každé položce navržené k vypořádání; hledal kritéria pro spravedlivé rozhodnutí o nákladech řízení, které by zároveň bylo pro účastníky srozumitelné). V tomto směru má soud za to, že zásadě spravedlnosti rozhodování odpovídá, když se soud pro potřeby rozhodnutí o nákladech řízení přidrží žaloby, vzájemných vyjádření k žalobě a vzájemným návrhům, vezme ve prospěch obou stran v souladu s § 142 odst. 3 o.s.ř. v potaz, u kterých položek záviselo rozhodnutí o obvyklé ceně věci na znaleckém posudku a vyjde i z toho, že ani jeden z účastníků nenavrholo disparitní vypořádání SJM. Žalobkyně navrhla vypořádat nemovitosti ve výši odvislé od znaleckého posudku ve výši 7 500 000 Kč, dále akcie v ceně 753 191 Kč, obchodní podíl v ceně odvislé od znaleckého posudku ve výši 1 221 000 Kč, movité věci v [obec] v hodnotě 424 600 Kč, svůj vnos do domu ve

výši nejméně 1 800 000 Kč, nevyjádřila se k vnosu žalovaného do zaplacení splátek na úvěry ve výši 353 376 Kč, navrhla zamítnout nárok žalovaného na vnos ze SJM do rekonstrukce bytu žalobkyně, souhlasila co do částky 50 050 Kč se vzájemným návrhem žalovaného na vypořádání movitých věcí v její domácnosti v [anonymizováno]. Žalovaný souhlasil s vypořádáním nemovitostí, navrhl zamítnout žalobu pokud jde o vypořádání obchodního podílu a akcií, včetně zůstatku na evidenčním účtu, souhlasil s vypořádáním movitých věcí v jeho domácnosti v [obec] v jím tvrzené hodnotě 178 400 Kč, věci odvezené žalobkyní ohodnotil částkou 107 500 Kč, souhlasil s vnosem žalobkyně do výstavby domu ve výši 1 000 000 Kč, navrhl vypořádat odklon žalobkyně ve výši 250 000 Kč, vnos ze SJM do bytu žalobkyně ve výši 227 407 Kč, dále svůj vnos do umoření společných dluhů ve výši 353 576 Kč. Návrh na vypořádání vnosu ze SJM do bytu žalobkyně vzal zpět nikoliv z důvodu jiného skutkového stavu, než tvrdil. V případě vypořádání dluhů a pohledávek ze stavebních spoření byla stanoviska účastníků shodná. Předmětem vypořádání s vlivem na určení úspěšnosti každého z účastníků tak byl majetek v tvrzené hodnotě 12 636 624 Kč. Při porovnání procesních návrhů a stanovisek účastníků při rovném úspěchu tam, kde záviselo ocenění na znaleckém posudku, tak vyčíslený úspěch žalobkyně je: [číslo] 000 (1/2 nemovitostí), 632 619 Kč (akcie a zůstatek na účtu), 610 500 Kč (hodnota obchodního podílu – vnos žalovaného) 178 400 (movité věci v [obec]), 57 000 Kč (neprokázaná hodnota movitých věcí v [anonymizováno]), 1 728 323 Kč (prokázaný vnos do výstavby), 227 407 Kč (§ 146 odst. 2 věta první o.s.ř- zpětvzetí vzájemného návrhu procesně zavinil žalovaný), 7 243 Kč (úspěch ve věci vnosu žalovaného do umoření dluhů), celkem 7 191 492 Kč tj. žalobkyně byla úspěšná z 56,9 %. Úspěch žalovaného zahrnuje: 3 750 000 (1/2 nemovitostí), 120 571 Kč (neprokázaná hodnota akcií), 610 500 Kč (vnos do obchodního podílu), 246 200 Kč (neprokázaná hodnota movitých věcí uplatněných žalobkyní), 50 50 Kč (úspěch ve věci movitých věcí ze vzájemného návrhu), 1 000 000 Kč (tvrzená výše vnosu žalobkyně), 250 000 Kč (úspěch ve věci odklonu), 346 333 Kč (úspěch ve věci vnosu do splácení úvěrů), celkem 6 252 883 Kč, tj. žalovaný byl úspěšný z 49,5 %. Po zaokrouhlení tedy žalobkyni náleží 7 % náhrady nákladů řízení. Soud nezahrnul do výpočtu úspěchu a neúspěchu účastníků položky movitých věcí, ohledně nichž bylo řízení pro zpětvzetí žaloby zastaveno, neboť zpětvzetí bylo výsledkem smíru mezi účastníky, takže by žádný z nich neměl mít právo na náhradu řízení, když nelze uzavřít na procesní zavinění některého z nich při tomto částečném zastavení řízení.

66. Účelně vynaložené náklady řízení žalobkyně ze 100 % sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 7 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 8 odst. 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 6 813 474 Kč sestávající z částky 35 580 Kč za každý z 15 úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (převzetím věci, kvalifikovaná výzva, podáním žaloby, vyjádření ze dne 6. 2. 2018, vyjádření ze dne 19. 2. 2018, vyjádření ze dne 5. 3. 2018, ústní jednání dne 16. 7. 2018, ústní jednání dne 17. 9. 2018, ústní jednání dne 11. 3. 2019 úkony, ústní jednání dne 2. 9. 2019, závěrečný návrh, převzetí věci sp. zn. 121 C 9/2018, sepis odporu sp. zn. 121 C 9/2018, ústní jednání dne 18. 9. 2019), a jednoho půl úkonu dle § 11 odst. 2 a. t. (účast na přípravném jednání dne 22. 1. 2018), včetně 16 paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., cestovní náhrada v celkové výši 15 174,50 Kč, a to v souvislosti s cestou realizovanou dne 22. 1. 2018 náhrada 2 490,46 Kč za 244 ujetých km v částce 1 390,46 Kč (29,80 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 463/2017 Sb. při průměrné spotřebě 5,7 l [číslo] km a 4 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 463/2017 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 11 × 30 minut v částce 1 100 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 16. 7. 2018 náhrada 2 490,46 Kč za 244 ujetých km v částce 1 390,46 Kč (29,80 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 463/2017 Sb. při průměrné spotřebě 5,7 l [číslo] km a 4 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 463/2017 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 11 × 30 minut v částce 1 100 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 17. 9. 2018 náhrada 2 490,46 Kč za 244 ujetých km v částce 1 390,46 Kč (29,80 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 463/2017 Sb. při průměrné spotřebě 5,7 l [číslo] km a 4 Kč/km za amortizaci vozidla dle

vyhlášky č. 463/2017 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 11 × 30 minut v částce 1 100 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 11. 3. 2019 náhrada 2 567,71 Kč za 244 ujetých km v částce 1 467,71 Kč (33,60 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 333/2018 Sb. při průměrné spotřebě 5,7 l [číslo] km a 4,10 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 333/2018 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 11 × 30 minut v částce 1 100 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 2. 9. 2019 náhrada 2 567,71 Kč za 244 ujetých km v částce 1 467,71 Kč (33,60 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 333/2018 Sb. při průměrné spotřebě 5,7 l [číslo] km a 4,10 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 333/2018 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 11 × 30 minut v částce 1 100 Kč podle § 14 a. t. a v souvislosti s cestou realizovanou dne 18. 9. 2019 náhrada 2 567,71 Kč za 244 ujetých km v částce 1 467,71 Kč (33,60 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 333/2018 Sb. při průměrné spotřebě 5,7 l [číslo] km a 4,10 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 333/2018 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 11 × 30 minut v částce 1 100 Kč podle § 14 a. t.; daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 571 464,50 Kč ve výši 120 007,50 Kč. Ze 100 % náklady řízení představují částku 691 472 Kč, tedy žalobkyni bylo na náhradě nákladů řízení přiznáno 48 403 Kč. S přihlédnutím k výši náhrady nákladů řízení soud podle § 160 odst. 1 věty poslední o.s.ř. prodloužil žalovanému pariční lhůtu pro jejich zaplacení na 30 dní.

67. Ve věci vznikly v souvislosti s úhradou znalečného znalci [příjmení] [příjmení] náklady státu ve výši 12 050 Kč (celé znalečné bylo zaplaceno z rozpočtových prostředků), dále dosud nepravomocně bylo rozhodnuto o znalečném a náhradě cestovného znaleckému ústavu ENI CONSULT spol. s r.o. ve výši 2 591,82 Kč. Znalecký posudek k určení ceny nemovitostí účastníků byl nařízen k prokázání tvrzení ohledně ceny každého z nich, znalecký posudek k ocenění obchodního podílu byl nařízen k prokázání tvrzení žalobkyně, dle výsledku rozhodnutí ve věci položky obchodního podílu včetně vnosu byl úspěch žalobkyně i žalovaného totožný. Soud proto podle § 148 odst. 1 o.s.ř. uložil každému z účastníků povinnost zaplatit státu 1/2 jím placených nákladů. Ty budou vyčísleny v samostatném usnesení po právní moci rozhodnutí o nákladech a jejich úplném proplacení. Na straně žalobkyně bude od výsledné částky odečtena složená záloha ve výši 4 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí (exekuci).

Nebudou-li zaplacený náklady státu, budou soudem vymáhány.

Kladno 18. září 2019

Mgr. Petra Nováková
soudkyně